

S K I N E R

Rok Sanda

29. januar 2018
29. marec 2018
29. november 2018

Copyright © Rok Sanda

Rok Sanda
Pokopališka 1
1000 Ljubljana
+386 40 642 040
rosa835@gmail.com

KAZALO

OSEBE	3
LOKACIJE	3
ČAS	3

PRVA FAZA: POSMEH	4
A: ALFA	4
X1: FAKIČ	14
B: FINANCE	17
X2: BULŠIT	26

DRUGA FAZA: UPOR	29
C: VISKI KOLA	29
X3: PANIKA	35
D: OBLJUBA	38
X4: SLEPE MIŠI	44
E: ODHODI	45
X5: SAMOTA	48

TRETJA FAZA: SPREJETJE	51
F: OMEGA	51
X6: IZDIH	53

OSEBE

SKINER 27 let, jebiveter in gejmer

LOVRO 26 let, bodoči pilot

ZOJA 18 let, bodoča pravnica

PHOBOS 2700 let in 1 sekunda, bog panike
(igralka, ki igra Zojo)

DEIMOS 2700 let in 2 sekundi, bog groze
(igralec ki igra Lovra)

BRAVO 14 let, gejmer
(igralec, ki igra Lovra)

ČARLI 14 let, gejmer
(igralka, ki igra Zojo)

LOKACIJE

Ljubljana; stanovanje blizu Tržnice in Zmajskega mostu, pod Ljubljanskim gradom. Z okna se vidi direktno na Zmajski most.

ČAS

Današnji; z vsemi neskladji, ki jih ponuja.

PRVA FAZA: POSMEHA: ALFA

Nahajamo se sredi džungle. Med drevesi se premika SKINER. Kot panter hodi, previdno, premišljeno. Na sebi ima slušalke, v roki avtomatsko puško. Pogovarja se preko ozvočenja.

SKINER Približujem se tarči.
(pomika se počasi z leve strani odra na desno)
Bodite pripravljeni. Na moj ukaz je akcija.
(napeto)
Pozorno.
(tišina, medtem ko meri nekam v daljavo)
Alfa pripravljen.

BRAVO (BRAVO ni v prostoru, oglašča se preko zvočnika)
Bravo pripravljen.
(nekaj časa tišina)

SKINER Čarli?
(tišina)
Čarli. Čarli, a slišiš?
(tišina)
Ponavljam. Čarli. A-me-slišiš?
(tišina)
Bravo, kje je Čarli?

BRAVO Ne vem. Še pred minuto je bil tukaj.

ČARLI (ČARLI prav tako samo preko zvočnika, zadihano)
Sori, sori, sori. Lulat sm mogu.

BRAVO Hehe, lu-lat.

SKINER Sredi operacije?

ČARLI Kaj?

BRAVO Alfa je spraševal pred eno uro, če mora kdo na vece.

SKINER Dobro, dobro. Tišina. Zdaj smo vsi tu. Pomembna operacija je pred nami. Od zdaj naprej brez kompliciranja. Vsak na svojo pozicijo. Plan poznate.
(vdihne, nameri)
Alfa pripravljen.

BRAVO Bravo pripravljen.
(tišina)
Čarli!

ČARLI Aja. Čarli pripravljen.

SKINER Prav. Na moj ukaz... Bravo po levi, Čarli po desni, jaz po sredini. Pozor...

ČARLI Čigavi desni?

SKINER Kaj?

ČARLI Po čigavi desni? Moji al tvoji?

SKINER Saj smo v isto smer obrnjeni. Isto desno imava.

ČARLI Potem po tvoji?

SKINER Ja.

ČARLI Samo da vem, če se slučajno kaj obrnem.

SKINER (skozi zobe)
 Prosim... pojdi... na... pozicijo.

ČARLI Ok, ok. Fak sta nadržana danes.

SKINER Neverjetno.
 (si popravi puško)
 Gremo na mesta... Zdaj!
 (SKINER se pripravlja v zasedi, puško meri nekam proti desni strani odra. V tistem v prostor vstopi LOVRO. Lepo urejen, ne paše v džunglo. Odloži vrečko s hrano. V roki ima kuverte, usede se na kavč, ki se zdaj pojavi sredi džungle. SKINER se skriva za kavčem)

LOVRO Ej, a si ti plačal štrom?

SKINER Imam ga.

LOVRO Skiner...

SKINER Pazita na ostale.

LOVRO Skiner!

SKINER (LOVROTU)
 Kaj je pizda, a ne vidiš, da sem malo zaposlen?

LOVRO Sprašujem te, če si plačal štrom.

SKINER Kam so šli? Kam so šli??
 (slišimo strele iz več pušk, krike vojakov, granate. SKINER lovi s puško naokoli, išče sovražnike, ki jih ne vidi. Hkrati se z LOVROTOM dereta čez hrup)

LOVRO Ker smo dobili opomin!

SKINER Ja?

LOVRO Pred tožbo, Skiner.

SKINER In? Kaj bi rad od mene?

LOVRO Rekel si da boš ti plačal.

SKINER Sranje! Našli so me! Plan B! Čarli! Plan B! Plan B!!
 (zvok granate nekje blizu, streljanje, bliže, SKINER se vrže po tleh pred kavčem. LOVRO, kot da ga ne bi opazil. Nato en zelo glasen strel in nato piskanje - mrtev je. SKINER povleče slušalke s sebe, odvrže puško na stran in se sesede na tleh s hrbtom na kavču)

LOVRO A si umrl...

SKINER Pizda, kolikokrat ti morm rečt, da me ne moti sred operacije. Tri dni smo tole planiral.

LOVRO Pa ti si skoz sred neke operacije.
 (SKINER je še malo jezen, potem pa opazi vrečko poleg LOVROTA in jo začne odpirati)

SKINER Kaj si prinesel?
 (brska po vrečki in spravlja stvari na tla)

LOVRO Ej, resno ti pravim. Spet bomo kazen plačeval. Ker ne moreš dol do pošte pa plačat.

SKINER (najde neke piškote in jih začne jesti)
 Dol do pošte. Mater si ti en penzioner. Spletna banka? Si že slišal za ta fenomen?

LOVRO Ma, magari z bitcoini al pa moneroti plačaj, vseeno mi je kako, samo da ne bomo še v arest šli zaradi tega, ker se te ne da iz tega stanovanja.

SKINER Nisem še plačal, ker še čakam Daretov delež.

LOVRO Kakšen Daretov delež. On že več kot en mesec ne živi tukaj.

SKINER Izselil se je tretjega prejšnji mesec. Torej so stroški še vedno na tretjine.

LOVRO To sva že stokrat govorila. Ne bo plačal, dobro veš da ne bo, nehaj komplicirat.

SKINER Jaz ne bom njegove tretjine kril.

LOVRO Ko ostaneta dva so polovice, ni več tretjin.

SKINER Sej bo pršu nazaj.

LOVRO Skiner... To je blo tri mesece nazaj, ne prejšnji mesec. Ne bo pršu nazaj.

SKINER Kako veš?

LOVRO Ker si ga poslal v kurac.

SKINER Tebe pošljem trikrat na teden.

LOVRO Jaz imam pretrdo kožo.

SKINER Pretrdo za mojo vztrajno penetracijo, a?
(se zareži samemu sebi)

Prosim, če mu sporočiš, da ga vzamem nazaj, če se mi opraviči.

LOVRO Bi se mu moral ti opravičiti.

SKINER Kar se ne bo nikoli zgodilo.

LOVRO In zato ga tudi ne bo nazaj.
(za trenutek umolkne, zbira pogum)

Sem objavil oglas za stanovanje.

SKINER (jezno)

Brez mojega dovoljenja?

LOVRO Včeraj sva to govorila.

SKINER Kdaj včeraj?

LOVRO Ko si igral to svojo bedasto igro.

SKINER Dobro veš, da bi takrat rekel karkoli, samo da me pustiš pri miru.

LOVRO (se nasmehne)

Zato sem te pa takrat vprašal.

SKINER Glej, ne morem kar kogarkol vzeti za cimra, dobro veš, da ne. Plus, mi trije smo bili tim. Mi trije smo bili v ravnovesju.

LOVRO Ne boš rabil nič izbirati.

SKINER Jaz za streljačine, ti za angry birds, on pa navaden kmet, ki ga je šah rajcal. Smo se lepo dopolnjevali.

LOVRO Pride edina, ki se je odzvala na oglas.

SKINER Ne morem obljuditi, da se bom lepo obnašal.

LOVRO Nisem niti pričakoval.
(SKINER vzame v roke kontroler in začne igrati drugo igro. Gleda proti publiku, kjer je ekran. V tistem pride na oder ZOJA. Mlada punca, zelo moderno oblečena, z nasmeškom na obrazu)

ZOJA Živjo!

LOVRO O, živjo!
(SKINER jo ignorira)

ZOJA A sem prav prišla?

LOVRO Prav, prav.

ZOJA Zvonec imate pokvarjen.

SKINER Zvonec je izklopljen. V strateške namene.
(LOVRO ji da roko)

LOVRO Zoja, a ne?

ZOJA Ja. Lovro?

LOVRO Tako. Tale strateg je pa Skiner.

ZOJA Živjo Skiner.
(SKINER se ne odzove)

LOVRO Skiner, reci dober dan Zoji, no.

SKINER (naveličano)
Dober dan Zoji, no.

LOVRO Ne grize. Ampak malo je divji. Tak pesjan, a razumeš?
Sem ga probal natrenirat, ampak se ga ne da.
(pobere kuverto z mize in nežno lopne SKINERJA
po smrčku)

Fuj to, Skiner.

SKINER Hov, hov, hov.
(še vedno ne pogleda proti ZOJI, ampak igra
dalje svojo igro)

LOVRO Pa na vece zna sam. To nekaj šteje.

SKINER Pokrov puščam dvignjen.

LOVRO Ampak večino časa itak drka svoje igrice.

SKINER Khm!

LOVRO Igre. Ga ne boš niti opazila.

ZOJA (SKINERJU)
Pa piješ tudi iz nje?

SKINER Kaj je punči? Ne slišim te. Si malo pretiha.

ZOJA (glasneje)
Sprušujem te če tudi piješ iz školjke. To je naš
Medo delal.

SKINER Ne vem kaj je vaš *Medo* delal, ampak *Skiner* dela kar
njemu paše.

ZOJA Pa ti paše?

SKINER Kaj?

ZOJA Pit iz školjke. Naš Medo ni nikol povedal, al to dela
zato ker je žejen al zato ker je voda iz školjke tako
dobra.

SKINER (odloži kontroler in prvič pogleda ZOJO. Nekaj
časa jo gleda. Kot da jo preučuje)
Mislím da mi nisi všeč.

LOVRO Malo zna biti direkten, ampak ko se pa navadi na
nove ljudi, je pa super.

ZOJA Ti tudi meni ne. Smrdiš. Te bo treba umit.

SKINER To so vonjave človeka, ki se je pravkar vrnil s
tridnevne vojaške kampanje. Te vonjave...
(se povoha pod pazduho)

...nosim kot medaljo za trud, pogum in neizogibno zmago, ki bi jo dosegli, če me ne bi tale tukaj nadlegoval.

ZOJA Neizogibno zmago?

SKINER Tako je.

ZOJA Ampak kolikor razumem niste zmagal...

SKINER Tako je. Zaradi tega-

ZOJA Potem že ni bila neizogibna tale tvoja zmaga, a?

SKINER Zaradi tega-

ZOJA Neizogibna zmaga pomeni zmaga, ne poraz. Tako vsaj jaz razumem te besede...

SKINER (obnemi Nato vstane in reče LOVROTU)
Grem spat. Ko pridem nazaj, sklepam, da je več ne bo tukaj...
(odide proti stranskemu izhodu, ZOJA šokirana, užaljena. LOVRO nato nerodno nadaljuje)

LOVRO Pridi, bova eno kavo spila, zdaj ko je mir.
(izza kavča povleče električni štedilnik, eden tistih prenosnih z eno rinko, in ga priklopi na podaljšek)

ZOJA Mislím, da bom kar šla.

LOVRO (kot da bi bil iskreno presenečen)
Zakaj?
(izpod ene od blazin povleče džezvico, jo položi na štedilnik na mizici, iz plastenke na tleh vanjo natoči vodo)

ZOJA Tvoj cimer očitno noče, da sem tukaj.

LOVRO Aja, on? Eh, poglej... Skiner je kot...
(se ozira naokoli. Pokaže na kaktus v kotu)
...kot tale kaktus. Od zunaj pika, od znotraj je pa čisto mehke.
(ZOJA še vedno stoji. LOVRO ji ponudi šalčko)
A piješ z mlekom?

ZOJA Ja.

LOVRO (nekaj časa jo nerodno gleda, nato skomigne)
No, nimamo ga.

ZOJA Zakaj si pa potem ponudil?

LOVRO Ne vem, sem mislil, da boš mogoče rekla, da ne piješ z mlekom.

ZOJA Aha.

LOVRO Potem bi izpadel vljuden. Tako sem pa izpadel samo malo neroden. Nič ni narobe s tem.
(kava začne vreti. Izza kavča privleče škatlo z začimbami, kosmiči in drugimi stvarmi, ki so ponavadi v kuhinjskih omaricah. Iz nje povleče posodico z zrni kave, ki jo izroči ZOJI)
Na, primi.
(sam vzame v roke mlinček)
Odpri posodo.
(ZOJA odpre posodo)

ZOJA Hm.

LOVRO Kaj?

(zajame pest zrn in jih začne mleti v mlinčku)

ZOJA Zanimiv način za kavo skuhat.

LOVRO Ja. Sveža zrna. Najboljše.

ZOJA Nisem to mislila.

LOVRO Kaj pa?

ZOJA Da imaš vse takole pri roki.

LOVRO Dobro, a ne? To so leta prakse.

(nataka kavo obema v steklene kozarce)

Pazi, vroče je še! ... Sva s Skinnerjem tko uredila, da je treba čim manj v kuhno hodit.

ZOJA Ampak a ni boljše te stvari delat v kuhni?

LOVRO Težko. Je premalo prostora odkar smo tja namontiral jacuzzi.

ZOJA Kaj?

LOVRO Skinnerjeva ideja.

ZOJA Se mi zdi, ja.

LOVRO Ja. Najprej sem bil skeptičen. Ampak prej je blo treba v javno kopalnico hodit.

ZOJA Aha. In zato imata zdaj jacuzzi v kuhni.

LOVRO No. Zdaj kuhni raje rečeva kopalnica, kuhno imava pa v dnevni sobi. Tko je precej bolj praktično.

ZOJA No, poceni je. To mi je všeč.

LOVRO Pa luštno imamo, a nimamo luštno?

ZOJA (se prijazno nasmehne)

Faks imam blizu.

LOVRO Tako je. Faks imaš blizu. Pa luštno je, a ni luštno?

ZOJA (se še vedno izogiba)

Pač poceni je. Res je poceni.

LOVRO (zdaj že skoraj strogo, počasi)

Pa lušt-

ZOJA Zakaj je pa tako poceni?

LOVRO Dediščina. Od njegove babice. Samo ne ga raje preveč to spraševat. Je taka občutljiva tema.

ZOJA Aha.

LOVRO Ja, res imaš blizu. Preko ceste tržnica, za vogalom pravna, potem čez cesto, vidiš zmajski most? Greš levo in imaš Petkovška za kavice. Top lokacija.

ZOJA Ja, top.

(začne jemati knjige iz torbe in jih odlaga na mizo. Težke, pravne knjige. LOVRO je zmeden)

LOVRO Kaj pa počneš?

ZOJA (brezbrižno)

Kaj?

LOVRO A ti se že seliš ali kaj?

ZOJA Poglej, poceni je, dobro kavo kuhaš... Pa rada imam pse. Tudi takšne ki pijejo iz školjke.

LOVRO Ni potrdil, da to dela.

ZOJA Zanikal pa tudi ni...

LOVRO Res je.

(se zarežita)

ZOJA Kaj pa ti študiraš?
LOVRO Jaz sem v bistvu že zaključil. Imam še en izpit za naredit... V bistvu bolj neke vrste licenca? Ampak je ful zajebano.

ZOJA Licenca?
LOVRO Za komercialnega pilota.
ZOJA O, uau.
LOVRO Ja, je kr uau, ja. Samo še en izpit pa bom ta pravi pilot. Imam že podpisano pogodbo.

ZOJA Super! Čestitam! Pa je dolgo trajal ta študij pa to?
LOVRO Sedem let.
ZOJA Sedem let?? To je cela večnost. Fak.
LOVRO Ja, vem... moral bi hitreje... Ampak sem malo zabušaval vmes.

ZOJA Kaj? Neee. Super, res. Kater faks je pa Skinner delal?
LOVRO Uf, to pa raje njega vprašaj.
ZOJA Zakaj?
LOVRO Ma, nisem več na tekočem. Toliko jih je že dal čez.
ZOJA (malo presenečena, občudujoče)
Aja? Ima več faksov narejenih?
LOVRO Hm. No... Ima več faksov začetih.
ZOJA Aha.
LOVRO Skinner je malo poseben. Saj boš še videla.
ZOJA A bi mi pomagal prineset stvari gor?
LOVRO Ja, ni problema.
(se skoraj vstaneta, a jo še malo ustavi)
Samo, nekaj morava razčistiti prej.

ZOJA Ja?
LOVRO (si vzame čas preden nadaljuje)
Jaz imam punco.

ZOJA Aha.
LOVRO Pač... Ker čutim da je neka kemija tukaj pa ne bi rad, da misliš, da ti dajem kakšne signale.

ZOJA Emmm. Ja.
LOVRO Poglej, naj ti ne bo nerodno. Jaz moram to večkrat pojasnjevati.
(neprijetna tišina)
Poglej, meni ni čisto nič nerodno.

ZOJA (rahlo sarkastično)
Aha... Večkrat moraš pojasnjevati puncam, ki si jim všeč, da že imaš punco.

LOVRO Tako je.
ZOJA Še dobro, da je tako blizu faksa.
LOVRO Moja punca? Ne, ona je iz Prekmurja.
ZOJA Stanovanje, Lovro. Fokus, prosim.
LOVRO Ja, je luštno, a ni luštno?
ZOJA Daj mi pomagaj škatle gor zanest, potem pa podpiševa pogodbo, prav?
LOVRO Ni problema. Samo da kuhno pospravim.
(ZOJA odide. SKINNER pride nazaj)

SKINER Punco iz Prekmurja?
LOVRO Ja.
SKINER Jaz še nikoli nisem videl te tvoje punce iz Prekmurja.
LOVRO Samo zato, ker ti nikoli ne greš iz tega stanovanja, še ne pomeni, da jaz nimam življenja zunaj.
SKINER Ja, ampak--
LOVRO Že stokrat sem ti povedal za Manco.
SKINER Ma, nisem mislil, da je zares. Sem mislil, da je bolj tko... Plod domišljije.
LOVRO No, ni.
SKINER Potem je tale Zojica...
LOVRO Kaj?
SKINER Prosto lovišče?
LOVRO Skiner, prestar si za njo.
SKINER Ah, ne bi rekel.
LOVRO Brucka. Osemnajst je stara.
SKINER Ja in?
LOVRO Saj poznaš pravilo.
SKINER Pozabim vedno.
LOVRO Deljeno dva plus sedem.
SKINER Ja...
LOVRO Sedemindvajset let. Deljeno dva. Ajd rečmo navzdol zaokroženo je trinajst. Plus sedem.
SKINER Pa kaj.
LOVRO Koliko je to? No, povej.
SKINER Dvajset.
LOVRO Evo. Ona bo zate primerna čez...
(ročuna v glavi)
Čez pet let. Do takrat pa *ne diraj*.
SKINER Itak je premlada. Nisem niti hotel.
LOVRO Ja, ja. Grem pomagat osemnajstletnico selit.
(LOVRO odide, SKINER za njim zakriči)
SKINER Praktično v vrtcu je še!
LOVRO (se prikaže nazaj, samo da SKINER ne bi imel zadnje besede)
Ja, ja.
(LOVRO gre, SKINER ostane sam. Da čelado na glavo, vzame puško v roko in nadaljuje igro.)
Sori dečki, sem že nazaj.
(BRAVO znova preko ozvočenja, kot da bi že ves čas bil tam in čakal)
BRAVO Kaj je bilo?
SKINER Ah. Ne sprašuj.
BRAVO S Čarlijem sva se zmenla, da bi šli pogledat na drug konec otoka. Baje je tam neka zanimiva misija.
SKINER Kje pa je Čarli?
BRAVO Na veceju.
SKINER Itak.
ČARLI Evo, me, evo, me.
SKINER Čarli...

ČARLI O, Alfa, si nazaj.
 SKINER A si se ti kdaj vprašal, če imaš mogoče težave z mehurjem?
 ČARLI Kaj? Ne.
 SKINER Nisi se vprašal?
 ČARLI Nimam težav z mehurjem. Samo veliko vode popijem.
 BRAVO Koliko vode pa popiješ?
 ČARLI Ne, vem. Vsaj sedem litrov vsak dan.
 SKINER Pa si kdaj pomislil, da bi manj vode popil, da bi manj na vece hodil.
 ČARLI Pa ne vem. Meni je všeč, da me tišči. Ker potem grem na vece pa je tako super olajšanje.
 SKINER Super logika.
 BRAVO Ja. Čudovita.
 SKINER Kot da bi nosil dve številke premajhen čevelj, da bi ti pasalo, ko si ga sezuješ. Idiot.
 ČARLI Kaj si nadržkan spet... Pač so te šicnal. Ni panike, jih bomo že dobil nasledn tedn na turnirju.
 SKINER Jaz ne grem na turnir.
 (BRAVO in ČARLI skupaj)
 BRAVO A dej no!
 ČARLI Ne bit prpa!
 SKINER Meni se ne gre za turnirje.
 BRAVO Dej no Alfa, tokrat je izjema. Veš kolk keša je za zmago? Pa sami neki mulci so.
 SKINER Bravo, ti si štirinajst let star. Ti ne morš nobenem rečt mulc.
 BRAVO 'Kill Death Ratio' imam čez 200 tko da prosim lepo.
 SKINER Ne spremeni to dejstva, da si mulc.
 ČARLI In to ne spremeni dejstva, da se ti izogibaš. Gremo na turnir, no. Pospucal jih bomo. Nimajo za burek proti nam. Plus, nagrada, sej veš kakšna je nagrada!
 SKINER (se razjezi)
 Ne grem na turnir, no. Ne grem! Ne grem!
 (se zadere)
 NE-GREM!
 ČARLI Ok, ok.
 BRAVO Take a chill pill. Šit, no.
 SKINER Sploh pa ne morš met K-D ratio 200.
 BRAVO Itak, da ga imam lahko.
 ČARLI Pa kaj je narobe s tabo?
 SKINER Ne, ne moreš ga imet 200. Najboljši player ga ima ena cela petintrideset. Kako ga boš imel ti dvesto.
 ČARLI Lej, Skiner...
 SKINER Alfa!
 ČARLI Prav, Alfa. Šit, no. Povej, kaj te matra.
 SKINER Ne vem zakaj mi kar naenkrat težita s tem turnirjem, ko pa dobro vesta, da ne hodim na turnirje.
 ČARLI Ja, ja. Ok.
 SKINER Ne hodim na turnirje. Čisto preprosto za zapomnit.
 BRAVO Prav, saj ne gremo, no.

SKINER Ne razumem, zakaj se morm opravičevati in zagovarjati za nekaj, kar je čisto logično in jasno.

ČARLI Kaj se dogaja?

SKINER Kaj?

ČARLI IRL. Kaj se dogaja in real life.

SKINER Ah.

BRAVO Ja. Nekaj je narobe.

SKINER Nič ni narobe. Nič ni narobe, ok? A ne mormo imeti enega normalnega gejma, brez da mi težita?
(neprijetna tišina)

Pač, stvari se spreminjajo. Ne maram, da se spreminjajo.

ČARLI Ej, jaz pridem takoj nazaj.

BRAVO Resno? Že spet?

ČARLI (od daleč)

Sori.

SKINER Bravo, grem jaz malo sam igrati, okej?

BRAVO Ja, prav. Sva tukaj, če naju boš rabil, prav?

SKINER Ja, ja. Whatever. Sajonara.
(vrže slušalke z ušes in obsedi na odru s puško v roki, ujet v svojih mislih)

(MODRINA)

X1: FAKIČ

Skozi modro luč se pojavita PHOBOS in DEIMOS, stari duši, pozabljeni božanstvi, ki se sprehajata po prostoru. SKINER zamrznjen med njima. Oblečena sta kot temni senci. PHOBOS pograbi kabel SKINERJEVIH slušalk in si ga začne sukati, kot da gre za ribiško vrvico. Totalno je srečen, skoraj zadet. Na drugi strani stoji DEIMOS, ki se živčno prestopa. Nemiren je. SKINER se odziva na njiju, vendar ju ne vidi zares.

DEIMOS (pogleda SKINERJA. Zavzdihne)
Pogrešam stare čase.

PHOBOS Jaz pa ne.

DEIMOS Kako ne?

PHOBOS Ne vem, meni je všeč tukaj.

DEIMOS (pokaže na SKINERJA)
A, da ti je?

PHOBOS Ja. Kaj nama pa manjka?

DEIMOS Kaj manjka?

PHOBOS A si gluh?

DEIMOS Ne, nisem gluh.

PHOBOS Kaj pa potem ponavljaš za mano?

DEIMOS Nisem ponavljal za tabo, samo čudil sem se.

PHOBOS A... Čudil si se.

DEIMOS Tako je, čudil sem se.

PHOBOS Kaj se imaš pa *ti* za čudit?

DEIMOS A zdaj se je pa že čudit prepovedano ali kaj?

PHOBOS Ne, samo čudim se, kaj se imaš *ti* za čudit.

DEIMOS Čudim se temu, da se *ti* ne čудиš.

PHOBOS Kaj se bi imel pa *jaz* za čudit?

DEIMOS Kaj se bi imel *ti* za čudit?

PHOBOS Pa dobro no, a boš cel dan samo ponavljal za mano?

DEIMOS Ti ponavljaš za mano!

PHOBOS A tako?

DEIMOS Tako je. Odkar sva se rodila. Najprej sem jaz prišel, potem si pa še *ti* za mano. Ponavljal si.

PHOBOS Kaj bi pa lahko naredil, da ne bi ponavljal?

DEIMOS Ne vem. Lahko se ne bi rodil.

PHOBOS Potem me ne bi bilo.

DEIMOS (se nasloni na SKINERJA, ta se odziva z globljim dihanjem. Na drugi strani ga PHOBOS rahlo vleče proti sebi s kablom)
Točno tako. Kdo pa rabi vse te notranje izbruhe in čustvene težave, ki jih *ti* prinašaš.

PHOBOS A *ti* si pa kaj boljši!

DEIMOS Seveda, jaz sem grom in strela!

PHOBOS Malo si se z Zevsom zamešal.

DEIMOS A ima on slučajno trejdmak za grom in strelo?

PHOBOS Sploh se pa midva nisva rodila!

DEIMOS Če bi imel trejdmak, ne bi mogli tistega filma posneti.

PHOBOS Katerega filma?
 DEIMOS Dobro no, nisva se rodila, ampak sva pa bila metaforično ustvarjena in sva se pač... pojavila.

PHOBOS Kdaj imaš ti sploh čas filme gledat mene zanima.
 DEIMOS Samo to imam še čas delat, ko je pa...
 (reče SKINERJU v uho)
 ...tak dolgcajt zadnje čase.

PHOBOS Pa pojdi malo po svetu, ne rabiš v tej jebeni Sloveniji čakati na vojno.

DEIMOS Eh. Ne da se mi.

PHOBOS Sej. Potem pa ne jamraj pa bodi tiho.
 (pokaže na SKINERJA)
 Ribo mi plašiš.

DEIMOS Pa tebe plašim.

PHOBOS (popusti s kablom)
 In kaj pol? A ne smem biti občutljiv? A ne smem imeti čustev?

DEIMOS Danes bi vsi samo še o čustvih govorili. Včasih pa-
 PHOBOS Kaj?
 DEIMOS Včasih pa-
 PHOBOS Kaj? Kaj?
 DEIMOS Pa pusti me, da dokončam no, pizda.
 PHOBOS (oponaša DEIMOSA)
 Včasih pa smo pili kri iz bikovega roga in klali svoje sosede.

DEIMOS Ja. Recimo.

PHOBOS In to je bilo boljše?

DEIMOS Manj dolgcajt je bilo.

PHOBOS Samo zato, ker ti ni dolgcajt, še ne pomeni, da je boljše.

DEIMOS Seveda je.

PHOBOS A ja?

DEIMOS Ja. Sto-pro-cent.

PHOBOS (odvrže kabel in gre do DEIMOSA)
 A če te zdajle v jajca brcnem? To tud ni dolgcajt.

DEIMOS (DEIMOSA vrže na SKINERJEVO koleno. SKINER se ne odzove. DEIMOS se hitro vstane in popravi, zadovoljen, da se je spomnil)
 Itak jih nimam.

PHOBOS (spet oponaša DEIMOSA)
 Ker smo se pomehkužili kot družba in samo še o čustvih govorimo. Kot kakšne babe.

DEIMOS Ne. Zato ker sem mitološko bitje, tako kot ti, in nimamo reprodukcijskih organov.

PHOBOS (znova lovi ribo)
 Kak si ti pameten. Me kr srat prtisne.

DEIMOS A boš rekel, da ni res?

PHOBOS Res je, ja. Ampak ne zato, ker smo mitološka bitja, ampak zato ker so nam jih porezal, ker se je Zevs tko rad naokoli gonil.

DEIMOS Neverjetno, kak lahko en kurac zaserje vse za celo grupo.
(PHOBOSU gre na smeh)
Kaj?

PHOBOS (se zresni)
Nič, nič.

DEIMOS Povej kaj, da se bom še jaz smejal.

PHOBOS Eh... Rekel si kurac.

DEIMOS (se razjezi)
Pizda si ti otročji.

PHOBOS Otročja.

DEIMOS Od kdaj si pa ti ženskega spola?

PHOBOS Od včeraj.

DEIMOS A še to? Še to si bomo zdaj izmišljevali.

PHOBOS Pa dobro, no. Ti si res direkt iz antike.

DEIMOS Ti tudi. Pa takrat ni bilo nič boljše.

PHOBOS Nikoli ni za takšne tečnobe kot si ti.

DEIMOS Takšnega me je fotr naredil.
(PHOBOS odvrže kabel in gre)
Kam greš zdaj?

PHOBOS Pozabil sem nekaj zadaj.

DEIMOS Kaj si pozabil? Kaj?
(gre za njim. PHOBOS brska po žepu)

PHOBOS Aja, ne. Saj imam tukaj. Poglej.
(iz žepa povleče roko in mu pokaže fakiča)

DEIMOS Ti svinja! Da takole starejše od sebe zajebavaš!
(PHOBOS steče z odra, DEIMOS za njim)

(MODRINA izgine)

B: FINANCE

SKINER se predrami, dvigne slušalke in je že sredi pogovora, nadržkan in se živčno sprehaja po prostoru.

SKINER Ja, sem klical pred pol ure pa ste rekli, da boste še preverili.
(čaka)
Ja. Bom počakal.
(čaka)
Ja. V čem je težava?
(odgovor z druge strani)
Ne, vse štima tako kot sem rekel.
(spet odgovor z druge strani)
Prav. Gremo po vrsti še enkrat. Prosim, če preverite, če je vse pravilno na seznamu. Torej. Štiri gajbice piva.
(odgovor)
Tako ja.
(odgovor)
Ne, druge znamke ne pridejo v poštev.
(odgovor)
Zato pa plačujem vas. Ne vem, kje boste našli, ampak boste že našli.
(odgovor)
Potem pa sto kanapejčkov. Takšnih kot sem jih poslal po mailu.
(odgovor)
Tako, ja. Pa od tega deset veganskih, posebej označenih.
(odgovor)
Ne. Veganskih. Ne vegetarijanskih! Če bom našel samo en košček sira na veganskih kanapejčkih vam bom osebno zarinil tisti sir direktno—
(odgovor)
Ja. Hvala.
(odgovor)
Pa še dva komada viskija. Dva komada ruma.
(vmes pride na kavč LOVRO iz svoje sobe in za njim ZOJA iz svoje. LOVRO prižge joint, ga poda ZOJI. SKINER vmes počasi hodi proti svoji sobi)
Ne. Nisem rekel navaden rum. Navaden rum je za rum kuglice in nacejanje za bencinsko črpalko.
(odide, se ga še malo sliši)
Vse vam lepo piše na seznamu. Ne vem, a niste pismeni pri vas ali kako?
(ZOJA in LOVRO ostaneta na kavču)

ZOJA Večkrat se vprašam od kje Skinerju denar za vse te stvari.

LOVRO Katere stvari?

ZOJA Za vse, ne vem. Za te njegove fešte, pa za lajf pač. Saj cele dneve samo spi in igrice špila.
(LOVRO zakašlja v opozorilo)
Prav, igre. Whatever!

LOVRO Ma, on ima preveč denarja.

ZOJA Ja, ampak od kje. Od tistega rudarja tam?

LOVRO Ah, ne. Tisto je bolj za hobi. Se mu še za štrom ne povrne. Skinner služi denar na druge načine.

ZOJA Kakšne?
(LOVRO skoraj odgovori, ampak pride prej SKINER nazaj in se usede poleg njiju dveh – mu morata narediti prostor, ker ne pogleda, če bo prostor, ko se usede. Vzame joint v roke, naredi dim in ga poda naprej)

SKINER Dobro jutro.

ZOJA Dober večer že skoraj.
(Izza kavča povleče škatlo kosmičev in mleko in si začne pripravljati zajtrk)

SKINER Jebiga. Dolga noč je bila. Je trajala do devetih zjutraj. Potem pa še tole naročanje po telefonu.

LOVRO Njega vprašaj.

ZOJA Ah, saj ni važno.

SKINER Kaj me naj vpraša?

LOVRO Zanima jo od kje ti–

ZOJA Daj no Lovro, to ni vljudno ljudi spraševati.

SKINER Zojica–

ZOJA Zoja.

SKINER Zojica moja draga... Kakršnokoli kategorijo že to imaš, kamor spadajo ljudje, ki se jih ne spodobi spraševati, me lahko kar vzameš ven iz nje. Jaz se ne pustim dajati v te tvoje predalčke.

ZOJA O, to nam je pa vsem jasno.
(pokaže na kosmiče)

Dober tek.

SKINER Hvala. Boš?
(ji ponudi kar iz svoje sklede s svojo žlico)

ZOJA Ne, hvala. Sem jedla zajtrk pred pol dneva.

SKINER Dobro no, malo se že ponavljaš. Vsak ima pač svoj bioritem. Ti imaš svojega, Lovro ima svojega, jaz imam pa svojega. Ne morem pomagati, če sta vidva dolgočasna za popizdit.

LOVRO Zojo je zanimalo od kje ti keš.

SKINER Aaa! Starodavno vprašanje, ki vedno priplava na površje, ko ženska preverja ali je moški goden za ženitev ali ne.

ZOJA Ne laskaj si.

SKINER Si nič ne laskam. Mi ti čisto dovolj.
(medtem ko to govori ima brado polno mleka)

ZOJA Samo čudno se mi zdi. Saj nič ne delaš.

SKINER Lovro, pojasni prosim gospodični Zojici, da obstajajo še drugi načini, da človek služi denar, kot kelnarjenje.

LOVRO Sam ji povej. Ne bosta si me podajala.

ZOJA Kelnarjenje? Kdaj sem pa jaz kelnarila.
(malo ji gre na smeh. Malo gre tudi SKINERJU na smeh. LOVRO zavija z očmi)

SKINER Mlada študentka... A obstaja še kakšna druga služba, ki jo lahko delaš?

ZOJA Prestar si, da bi se kregala s tabo. Te bo še kap.

SKINER Razen če obvladaš excel. Potem si lahko tudi tajnica.

ZOJA Star in nadržkan navsezgodaj zjutraj sredi dneva.

SKINER Skuhaj mi kavico, prosim, gospodična tajnica.

LOVRO To je v bistvu ena takšna interdisciplinarna večšina, a ni? Kuhanje kave.

SKINER Pa res. Kelnarca, tajnica. Mogoče je bil pa za to narejen vaš spol. Da kuha kavo.

ZOJA (se vstane)
Jaz tega ne bom prenašala!

LOVRO Pa daj no, Zoja. Saj vidiš, da te samo zajebavamo.

SKINER Naj gre, je itak premalo prostora.

ZOJA Saj grem.

SKINER Kaj potem še stojiš?

LOVRO OK, OK, oba preveč ponosna vidim.
(dvigne SKINERJA)
Skiner, lepo se opraviči najini prijateljici za vse grde reči, ki sva jih rekla.

SKINER Jaz? Za oba?

LOVRO Nekdo mora biti večji mož. In glede na to, da si ti za pet centi višji, mislim da se spodobi.

SKINER (zavzdihne, nato se napol prikloni, kot princ, še vedno s skledo kosmičev v eni roki)
Gospodična Zojica, se opravičujem za vse nizkotne, s testosteronom nabite izjave, ki sva jih izrekla. Dva neizklesana dragulja v opičji preobleki, ki bi seveda morala bolje vedeti. Sprejmite najino opravičilo.

ZOJA Povej mi od kje imaš keš.

SKINER Kaj?

ZOJA Od kje imaš keš za ta tvoj...
(išče besede, nato samo pokaže na pižamo)
...življenjski slog.

SKINER Temu se reče lajfstajl dizajn.

ZOJA Kakšen dizajn. To je tako daleč od dizajna, da imajo še v...
(išče besede)
...v...
(še vedno išče besede)
...v...

LOVRO Zoji je spet zmanjkalo metafor.

ZOJA V tovarni slabih dizajnov boljše dizajne.
(LOVRO in SKINER totalno navdušena)

OBA Uuuuuuu!!
(se režita)

LOVRO Ta je bila pa odlična.

SKINER Jaz bi ji dal devet od deset. Kaj ti meniš Lovro?

LOVRO Devet pa pol.

SKINER Devet pa pol? Res?

LOVRO Ja. Stil s katerim je to izpeljala. Ta nesigurnost v glasu, to iskanje besed, ta... *je ne sais quoi*.

SKINER *Cordon bleu?*

LOVRO *Coup de grâce.*

SKINER *Sacré bleu!*

ZOJA A sta končala?

SKINER Bi nadaljevala, ampak...

LOVRO To je največ kar imava naštudirano.

SKINER Francoščina je zajebana veš.

ZOJA Kaj je to lajfstajl dizajn?

SKINER Ena knjiga, zanimiva za prebrat. Tim Ferriss. Štiriurni delovni teden. Zdaj je že malo zastarela.

ZOJA Kaj je z njo?

SKINER Poanta je, da rabiš nekaj, kar ti prinaša denar.

ZOJA To je pa izjava stoletja. Ni čudno, da je celo knjigo napisal.

SKINER In ko sem jo prebral, sem bil ravno ful obseden z igranjem videoiger.

ZOJA A nisi še vedno?

SKINER A bi rada slišala ali ne?

ZOJA Prosim.

SKINER No, pri določenih igrah imaš interno trgovino. Za stvari, ki so v igri kaj vredne. Recimo puške in noži pri counterstrike-u, ali pa zlati kovanci pri runskejpu. Skratka, nekaj kar je znotraj igre dragoceno. Štekaš?

ZOJA Ja.

SKINER Ampak včasih se da kaj od tega prodati tudi za dolarje.

ZOJA Resno?

SKINER Ja. Če je vredno dovolj v igri.

LOVRO Ali pa če ima nekdo preveč denarja.
(LOVRO pogleda SKINERJA)

SKINER Skratka. Jaz sem iz tega naredil celo operacijo. Sem najel druge, da so igrali za mene, jaz sem pa prodajal naprej.
(medtem LOVRO zadaj kuha kavo)

ZOJA Kaj so delali?

SKINER Nabral sem na kup eno ekipo iz Venezuele in oni so zame klali enega in istega zmaja. Jovo na novo, vsak dan, vsako uro. Zmaj crkne, ven padejo zlatniki. Zmaj crkne, ven padejo zlatniki. Po tekočem traku.

Jaz sem pa te zlatnike na črnem trgu prodajal razvajenim ameriškim mulcem za pravi denar.

ZOJA A nima Venezeula neke hude ekonomske težave?

SKINER To je zdaj mimo. Če pa še ni, pa še bo. Lej, važno je, da najdeš priliko in jo izkoristiš. Recimo pred leti sem se ukvarjal z izdelavo ponarejenih fejsbuk profilov. Pa je fejsbuk spremenil algoritem in je šel biznis. Potem pred kakšnim letom pa pol je pa začela ena firma odkupovati te profile in sem veliko zaslužil.

ZOJA A to je tisto s Trumpom?

SKINER Tako je. Lahko bi se reklo, da je Trump zaradi mene zmagal.

ZOJA Pretiravaš, a?

SKINER Ali to ali sem pa preskromen. Ne vem še. Skratka, denar že pride, če ga znaš zavohat.
(zažene igro in začne streljati)
A bi zdaj že enkrat skuhala tisto kavo?
(LOVRO prinese kavo)

LOVRO Jo je že skuhala.

ZOJA Kaj? Nisem jo jaz!

SKINER O, hvala Zoja.

ZOJA Ej!

SKINER Za ožent si.

LOVRO (pokaže na puške)
A greva eno?

SKINER Prosim.
(LOVRO vzame v roke puško, SKINER odloži kavo in se mu pridruži)

ZOJA Ne štekam, kako vama je lahko to streljanje tako zabavno.

SKINER Zoja, Zoja... ne štekaš... Veš kaj ti ne štekaš?

ZOJA Evo, pa bo spet ena Skinerjeva padla.

SKINER Ti ne štekaš, kako moški um deluje.

ZOJA To se pa strinjam. Takšne preproste zadeve kot so moški možgani so me vedno zmedle. Rabim kaj bolj kompleksnega.

LOVRO (LOVRO odloži puško in pogleda proti ZOJI)
Skiner, a se tebi zdi, da se Zoja norčuje iz naju?

SKINER Nekako tako zgleda, ja, moram priznati.
(zgledata smešno, fanta s svojimi igračkami)

LOVRO Hvala. Samo to sem hotel preverit.
(nameri proti zaslonu)
Pa-pa-pa!

ZOJA O moški logiki si govoril.

SKINER Tako je. Vojna. To je v nas. Si ne moremo pomagat.

ZOJA Vojna? Kakšna vojna. To so igrice.

SKINER (se zresni)
Zoja, to niso igrice, ampak igre. Za temi stvarmi se skriva večja ekipa, kot za večino holivudskih filmov. Ne žali njihovega dela s tem, da ga enačiš s kačo.

ZOJA S čim?
SKINER S kačo.
ZOJA Kakšno kačo?
SKINER Kačo? Na Nokii?
ZOJA Nimam pojma o čem govoriš.
SKINER Včasih pozabim, kako mlada si.
LOVRO Osemnajst.
SKINER (ga ignorira)
To niso igrice, ampak igre, jasno?
ZOJA Dobro, no. Igre. Igre! Saj je vseeno. To ima toliko veze z vojno kot... kot...
LOVRO Vstavi primerno metaforo.
(ZOJA se razjezi ker spet ne najde metafore)
SKINER Poglej, gre za filing. Gre za tisti adrenalin, ki ga začutiš. Ko ti telo govori, umrl boš, umrl boš.
ZOJA Pa se vpiši med vojake, če ti je tako všeč ta občutek.
SKINER A ti zgledam, kot da bi *rad* umrl?
ZOJA Pravkar si rekel—
LOVRO Za občutek nevarnosti gre. Nisi nikoli ničesar takega počela?
ZOJA Še vedno nista pojasnila, kaj ima to...
(pokaže na ekran)
...veze z vojno.
SKINER Zoja... To kar vidiš pred seboj je okno v svet.
ZOJA To je televizija.
SKINER Televizija je mrtev medij.
(prime ZOJO okoli ramen in jo usmeri naprej, da gleda naprej skupaj z njim)
To je več kot televizija. To je vizija... To je... portal.
ZOJA Portal?
SKINER Prehod v svet domišljije. Tukaj se lahko vse zgodi.
ZOJA Tebe je včasih res težko jemati resno.
SKINER Ko smo bili otroci... Se spomniš? Samo kos kartona smo potrebovali pa smo že bili drugje. Visoke trdnjave, rovi skozi zemljo, vse smo videli pred seboj, kot da bi bilo zares.
ZOJA Zdaj smo odrasli...
SKINER (LOVRO stopi na njegovo drugo stran)
Pa kaj potem? Trije bodoči člani delovne sile... A to pomeni, da si ne smemo dovoliti sprehod v ta...
(pokaže na dvorano)
... čudoviti svet domišljije?
(nekaj časa gledajo v tišini)
A vidita?
LOVRO Jaz vidim.
SKINER Kaj vidiš?
LOVRO Vidim...
SKINER Ja?
LOVRO Vidim...

SKINER Ja? Kaj vidiš? Kaj?
 LOVRO Tri bedake, ki bulijo v ekran.
 (ZOJA in LOVRO se zarežita in umakneta nazaj
 proti kavču. SKINER ostane tam)
 SKINER Jaz pa vidim ogromno obrazov. V črnini. Poglejta, no.
 Možnosti. Izbiro. Vidim da nekaj manjka.
 ZOJA Tebi nekaj manjka.
 SKINER Ne, Zoja. Tebi manjka. Tu je naša odrešitev, Zoja.
 Naš pobeg. Naša svoboda.
 ZOJA V igranju iger?
 SKINER V domišljiji.
 (skoči za kavč, ga prevrne)
 Ko se pretvarjamo, da je ta kavč pregrada iz peska in
 čakamo v zasedi na sovražnika.
 (jo pogleda, pomaha)
 Pa kaj še stojiš tam, skrij se. A ne vidiš
 sovražnika?
 (SKINER pomigne LOVROTU naj mu sledi)
 ZOJA Kakšnega sovražnika?
 SKINER Tamle, ga ne vidiš kako meri?
 (LOVRO pograbi flašo in simulira metek, SKINER v
 slowmotion teku proti ZOJI)
 SKINER Neeeeeeee...
 (ko se LOVROTOV 'metek' približa ZOJI, ga
 SKINER odbije z roko)
 Princ reši princeso.
 (LOVRO pade na kolena)
 Romantična glasba.
 (LOVRO začne brundati melodijo. SKINER drži
 ZOJO v objemu. Približuje se v poljub. ZOJA
 začudeno opazuje, medtem ko se ji SKINER bliža
 z ustnicami. Ko jo poljubi, mu primaže KLOFUTO
 in pograbi njegovi puško)
 ZOJA Umik! Umik!
 (ZOJA in LOVRO stečeta na drugo stran v zasedo,
 medtem ko se SKINER boža po žarečem licu)
 SKINER Mogoče sem se malo preveč vživel.
 (ZOJA naperi puško v SKINERJA, LOVRO ji sledi)
 ZOJA Sovražnik, severozahod.
 SKINER Okej, okej, prav mi je.
 LOVRO Major! Major! kaj bomo naredili?
 ZOJA Identificiraj se, sovrag nemarni!
 SKINER No, skratka, vidim da si poštekala.
 LOVRO Ne razumem ga. Najbrž je eden od staroselcev.
 ZOJA Njegova oblačila, njegova drža, vse nam sporoča, da
 so ga sovražniki poslali. Najbrž je napolnjen z
 eksplozivom.
 SKINER (hoče stopiti proti njima)
 Skratka—
 ZOJA (ga ustavi s puško)
 Kar ostani tam kjer si, nepridiprav!

SKINER Nepridiprav? Kakšna beseda je pa to?

LOVRO Major! Major! Mene je strah...

ZOJA (dvigne roko v znak, da naj LOVRO utihne)
Fantje, dekleta! V čast mi je bilo služiti z vami.
(SKINER si gre vmes natočiti kozarec žganja,
medtem ko LOVRO posluša nagovor svojega majorja)
Vem, da živimo v negotovih časih. Ko je lahko tudi
nedolžen staroselec v svojih raztrganih oblačilih
naščuvan proti borcem za pravico. V časih, ko ne
vemo, s kje bo prišel naslednji strel in kdaj bomo
vdihnili zadnjo sapo. Mogoče je tale domorodec—

SKINER A nisem staroselec?

ZOJA Mogoče je tale staroselec del njihove diverzije,
mogoče je to njihov zadnji poskus, da nas obkolijo,
prebijejo našo obrambno črto. Ampak ne pozabite za
koga se borimo.

LOVRO Ja!

SKINER Za koga se pa borite, če smem vprašati?

LOVRO (zmedeno)
Ja, za koga že?

ZOJA Za vse tiste može, žene in otroke spodaj v vasi,
(kaže v dvorano)
ki upajo da bomo vzdržali. Za pravico in svobodo, ki
jo hočejo vzeti, za boljši jutri in za to, da bodo
naši otroci nekoč lahko poznali miren svet, v katerem
bodo takšne stvari počeli samo v video igrinah--

LOVRO Kaj so to video igrice?

SKINER Igre!

ZOJA Video igrice so naša prihodnost. A ste z mano?

LOVRO (plaho)
Ja.

ZOJA Ne slišim vas. A ste z mano?

LOVRO (malo bolj močno)
Ja!

ZOJA Mogoče nam ne uspe, mogoče nas premagajo, ampak pred
tem se nas bodo bali! A? Ste? Z mano?

LOVRO (eksplodira v besu)
Jaaa!

ZOJA V napad!
(LOVRO in ZOJA skočita izza kavča, v
upočasnjem posnetku tečeta proti SKINERJU,
skočita nanj in padejo skupaj na tla, kjer ga
oba streljata od blizu in spuščata zvoke
brzostrelke)

SKINER Ok. Ok. Dovolj, dovolj!
(LOVRO in ZOJA se zarežita, udarita s pestmi
skupaj, zarotniško)

ZOJA Uf, mene je ta domišljija čisto utrudila.

LOVRO Mene tudi. Ne vem kako lahko Skinner to vsak dan.
(se spet oba zarežita)

ZOJA Najbrž zato, ker je natreniran, veš. Mulci se ne utrudijo tako hitro, ker cele dneve igrice igrajo.
(se spet zarežita in odideta vsak v svojo sobo.
SKINER se zadere za njo)

SKINER Igre!
(se pobere s tal)
Uf, včasih boli, če si premočno predstavljaš.
(si da nazaj slušalke in prime puško v roke)
Sori, fanta, sem imel opravke.

ČARLI A to s tisto cimro, a?

BRAVO Ja, Alfa, kaj je z njo. A sta se že?

SKINER Pa dejta mir, no!

ČARLI Alfa je zaljubljen, alfa je zaljubljen.
(BRAVO spušča seksualne zvoke)

SKINER Včasih pozabim, kakšna šmrkavca sta vidva.

BRAVO A maš kakšne slike?

ČARLI A ma dobre joške?

SKINER Še dobro, da me vedno spomnita.
(povleče slušalke dol in obsedi, sam)

(MODRINA)

X2: BULŠIT

SKINER sedi na sredini, znova se pojavita PHOBOS in DEIMOS. Kot, da ne bi nikoli zares izginila. Kot sredi že dolgega pogovora.

DEIMOS A veš, da so na Marsu poimenoval dve luni po naju dveh?

PHOBOS Kaj?

DEIMOS A si gluh? To sva midva. Phobos in Deimos.

PHOBOS Nisem gluh, samo po navadi, ko vidim, da začneš odpirati usta, neham poslušati.
 (PHOBOS znova pograbi kabel od slušalk in začne loviti svojo ribo)

DEIMOS A to mi zdaj vračaš za prej?

PHOBOS Ne, samo ne zanima me, kaj imaš za povedat.

DEIMOS Zakaj pa potem vprašaš 'kaj'?

PHOBOS Kaj?

DEIMOS Zakaj potem vprašaš.

PHOBOS Vprašam kaj.

DEIMOS Na živce mi greš.

PHOBOS Zato.

DEIMOS Kaj?

PHOBOS Zato, zato.

DEIMOS Kaj zato?

PHOBOS Ker ti grem na živce.

DEIMOS Matr si otročji.

PHOBOS Jebi ga, saj sem mlajši od tebe, a nisem?

DEIMOS Pa vseeno si star vsaj dva tisoč sedemsto let.

PHOBOS Par sekund sem mlajši od tebe. Mlajši je mlajši.

DEIMOS Mlajši, ampak pameten pa kot sam satan.

PHOBOS Tisto je druga mitologija. Ne mešat jabolk in hrušk.

DEIMOS Evo. Nič ne mešam!

PHOBOS Kaj si spet slabe volje!

DEIMOS Mah.

PHOBOS (pokaže poleg SKINERJA, naj sede)
 Povej mi.

DEIMOS (se uleže, kot na terapevtski kavč, z glavo čez SKINERJEVO naročje)
 Vse skupaj se je začelo, ko sem bil še čisto majhen.

PHOBOS Ne, no! Ne dela se zdaj več to tako.

DEIMOS Kaj?

PHOBOS Zdaj se pogovarja iz oči v oči.

DEIMOS A res?

PHOBOS Ja. In se išče čustva, išče se neka povezava.

DEIMOS (se vstane, jezen)
 Midva nisva povezana že odkar so popkovino-

PHOBOS -Midva se nisva rodila!

DEIMOS Metaforično popkovino, no, jebemtipas.
 (se umakne)
 Zakaj moraš bit vedno tak picajzl.

PHOBOS Sori, no. Pač... Humor me sprošča.
 DEIMOS Mene pa nekaj zviija v trebuhu.
 PHOBOS A si kaj takšnega pojedel?
 DEIMOS Ma, ne... Mislím... Ne vem. Isto kot ti.
 PHOBOS Ja, ampak jaz sem bolj vzdržljiv, ker sem mlajši.
 DEIMOS (pokaže na SKINERJA)
 A misliš, da je bilo tisto od prej?
 PHOBOS Ne, takšne stvari ne morejo škodit.
 DEIMOS Kaj pa misliš, da je?
 PHOBOS Ne vem, nekaj te stopa pomoje.
 DEIMOS Ja, to me pa res, ja.
 PHOBOS Nekaj, kar zadržuješ v sebi.
 DEIMOS (pomigne proti SKINERJU)
 Ne prebavljam jaz dobro teh stvari, veš.
 PHOBOS Meni na psiho tebi pa na želodec. Psihosomatsko.
 DEIMOS Ti bom jaz dal psihopatsko.
 PHOBOS Psihosomatsko, idiot!
 DEIMOS Ma na živce mi gre, ko se nič ne premakne. Stvari se morajo premikati.
 PHOBOS A govoriš zdaj o svoji prebavi ali o—
 DEIMOS O svetu govorim. O ljudeh govorim.
 PHOBOS Pa saj ti uspeva.
 DEIMOS Prepočasi.
 PHOBOS (se zamisli, popusti svojo vrvico)
 Ja, včasih je šlo res hitreje.
 DEIMOS Včasih sem samo malo pomigal s prstom pa so se že klali.
 PHOBOS Ampak se mi zdi, da tudi ta tvoj terorizem ni tako švoh izum.
 DEIMOS Ma prepočasi gre to.
 PHOBOS Ti jih drkaš od zunaj, jaz pa od znotraj.
 (znova napne svoj 'trnek')
 Več kot to ne gre.
 DEIMOS (ga spet zaboli v želodcu)
 Na živce mi greš! Sama pamet te je.
 PHOBOS Na živce ti gre ta tvoj prebavni trakt. Nauč se še kaj drugega jest, ne pa samo svinjarijo iz McDonalda.
 DEIMOS A ti si pa kaj boljši.
 PHOBOS Jaz sem zdaj na eni prečiščevalni in morm rečt, da ful paše.
 DEIMOS Ja?
 PHOBOS Ja.
 DEIMOS Kaj pa ješ?
 PHOBOS Nič. Postim se.
 DEIMOS In to ti paše?
 PHOBOS Ne. Najraje bi tebe zaklal pa te požrl. Ampak baje te fajn prepuca.
 DEIMOS Pa kdo si ti, pizda.
 PHOBOS Kaj?

DEIMOS Phobos je bil včasih dec. Ki je prišel na bojišče in vsakemu vojaku posebej pognal adrenalin po žilah.

PHOBOS A samo zato, ker sem vojak, pa kar ne smem imeti želje po zdravi prehrani?

DEIMOS O šit.
(ga stisne. PHOBOS se ustraši, spusti kabel)

PHOBOS Kaj je?
(DEIMOS šepa proti izhodu in stoka)

Kaj je narobe?

DEIMOS (počasi, s težavo izreče)
Tvoj bulšit mi ven pritiska.
(steče dol, se reži, PHOBOS za njim, se še bolj reži, SKINER pa ostane na odru, sam.)

(MODRINA izgine. Tema)

DRUGA FAZA: UPORC: VISKI KOLA

Zadaj vidimo slišimo glasbo, vidimo svetlobo. SKINER se ritensko premika iz svoje sobe proti dnevni sobi. ZOJA se spredaj uči se za izpit. Na sebi ima Skinnerjeve slušalke, skuša preslišati SKINERJA.

SKINER (proti zabavi)
 Okej, okej, samo na vece skočim. Ajde, ajde.
 (se reži, obrne, stranska luč ugasne. Ostane sam z ZOJO)
 O, Zojč.
 (gre proti 'kopalnici' kjer urinira. Vidimo njegovo silhueto v temi))
 A ti pa ne prideš na fešto?
 (ZOJA ga ne sliši. Zakriči proti njej)
 Rekel sem: a ti pa ne prideš na fešto?

ZOJA Nisem jaz za takšne zabave.

SKINER Za kaj pa si ti?
 (ZOJA ne odgovori. SKINER zaključí, obriše roke v hlače in pride proti ZOJI)
 Hm? Za kaj pa si ti?
 (pride do nje. Vidi kaj počne. Pijan je)
 A se učiš?

ZOJA Jutri imam izpit. Si pozabil zgleđa.

SKINER A daj no, kaj si taka. A boš tudi ti težila?

ZOJA Lovrota si ful zajebal.

SKINER Šit no, kaj mi vsi tako težite.
 (se uleže na tla poleg nje)
 Lajf se ne živi zato, da se teži, ampak da se uživa.

ZOJA Medtem, ko eni uživáte, moramo drugi kaj narediti iz sebe.

SKINER (pije iz flaše. Ponudi ZOJI)
 Boš malo?

ZOJA Kaj je to?

SKINER Viski kola.

ZOJA Ne hvala.

SKINER Ma ja, ni bila moja ideja. Jaz sem vedno rekel, da se viski ne meša, ampak moram rečt, da kr paše.
 (ji še enkrat ponudi. Ona ga še naprej skuša ignorirati)
 Daj no, požirek za koncentracijo.

ZOJA Lovro bo moral prestaviti izpit zaradi tebe. Če mu bodo sploh pustili.

SKINER Ja pa kaj potem, no? A je konec sveta? Pač ne bo jutri imel narejeno ampak čez... ne vem... čez mesec.

ZOJA (povleče slušalke dol)
 Propade mu pogodba. Pizda ti si res kreten! Ne vem kako lahko svojega prijatelja takole zajebeš.

SKINER Nisem ga zanalašč.

ZOJA In niti malo ti ni žal.

SKINER Seveda mi je žal.

ZOJA Ne vidim. In Lovro tudi ne vidi.

SKINER Kaj ima veze, če se vidi. Zdaj je že kar je. Pozabil sem, da je ta teden.

ZOJA Kako si lahko pozabil?

SKINER (se razburi)

Kaj jaz vem kater dan je. Ne hodim v službo, ne hodim na faks. Včasih se mi zdi, da vsi okoli mene nekam hitite, samo jaz sem na mestu.

ZOJA Hitimo, ker je življenje lahko tako hitro konec.
(ZOJA se začne nazaj učiti, da slušalke nazaj gor. SKINER jih počasi potegne nazaj dol.
Poželjivo jo pogleda)

SKINER Potem si se odločila, da boš vztrajala s tem pravom?

ZOJA Kaj?

SKINER Sprašujem te, če si potem odločena, da vztrajaš pri tem študiju...

ZOJA Kako to misliš, če bom vztrajala. Na pravo sem se vpisala in--

SKINER --in na pravo se nisi hotla vpisat.

ZOJA Kdo ti je pa to rekel?

SKINER Noben.

ZOJA To si ti kar nekaj izmisliš, a?

SKINER Opazujem. In opažam.

ZOJA Kar tako iz nikjer povlečeš neke obtožbe in misliš, da lahko kar vsem poveš kaj si naj mislijo in kaj naj čutijo in misliš, da si pametnejši od vseh nas!

SKINER Ne mislim, da sem pametnejši od vas, ampak dejstvo je, da te je moj komentar vrgel precej bolj iz tira, kot bi te, če ne bi bilo res.

ZOJA Če ne bi bilo res kaj?

SKINER Da si ne želiš študirat prava.

ZOJA Nikoli nisem tega rekla!

SKINER Tako je, nikoli nisi rekla. In v tem je problem. Da boš celo življenje počela stvari, ki jih ne želiš, in nikoli si ne boš rekla, da jih ne želiš početi, ampak čutila pa boš, da to ni tisto, kar želiš.
(SKINER se zmede v lastnih besedah, preverja v glavi, če je prav rekel)

ZOJA Tudi če bi bilo to res! Kaj tebe to briga! Komu škodim s tem?

SKINER Svojim bodočim otrokom.

ZOJA Kdo je pa rekel, da hočem otroke.

SKINER Glede na to iz kakšnega okolja izviraš, boš najbrž želela imeti več kot povprečnega ena cela tri otroke.

ZOJA In kaj bom tako groznega počela s svojimi dvema do tremi otroki?

SKINER Ok, vzemiva hipotetičen primer. Da ti bo lažje.

(SKINER se dvigne s tal, s flašo maha kot učitelj s palico)

Imamo Laro...

(ZOJA zavije z očmi)

Lara je lepa ženska. Sicer bi rekel, da je malo predolgo čakala in zdaj ji biološka ura tiktaka. In spozna Mihata. Miha ni slab fant, daleč od tega. Ima stabilno službo, dobro izobrazbo, v obraz je pa soliden. Lara si *pusti*, da se zaljubi vanj. A razumeš? Ne gre za to, da bi ga imela res rada. Ampak se *zadovolji* z njim.

(pristopi do ZOJE, povleče kos las, ona ga udari po roki)

No, povej mi, kaj se bo zgodilo s prvim otrokom, in drugim, in tretjim, ko bo Lara pri triinštiridesetih spoznala Andreja, ki je začel na frišno delati v njeni firmi. Mladega Andreja s svojo lepo postavo, namazanim jezikom in globokimi pogledi.

(se ji približa in jo globoko pogleda)

ZOJA Joj, ti si poln enih klišejev.

SKINER No, povej mi, kako bo z malo

(s prsti stopiclja navzgor po njeni nogi)

Moniko, Markotom in Matejo, ko bo njihova mamica začela ostajati dlje v službi, začela hoditi na dolge službene poti, doma pa bila zasanjana.

(ZOJA umakne njegovo roko. Mogoče malo pozno)

A misliš, da jim bo to koristilo v njihovem razvoju?

ZOJA Kaj imam jaz veze s to Laro.

SKINER Lara se je zadovoljila z Mihatom, ti pa s temi knjigami. To je zame skoraj isto.

ZOJA (malo obnemi, nato se razburi)

Kaj boš ti meni razlagal o faksu in o izbirah. Ti, ki sploh ne hodiš na faks, ampak samo skačeš od enega statusa do drugega.

SKINER O, ne! Jaz sem pa čisto vsakem študiju dal priložnost, da me prepriča!

(spet zavzame profesorsko držo)

Na filofaksu bi samo brali kaj so drugi povedali, na strojništvu bi samo računali koliko jih lahko vržejo vsako leto, na FDV-ju pa... no, njih še nisem pogruntal, ker mislim, da še sami ne vejo. Sem dal že vse skozi, pa ni nič zame. Jaz sem iz tega naredil celo znanost.

ZOJA Znanost zabušavanja.

SKINER Ja, nekaj pa moram počet, a ne?

ZOJA (malo žalostno)

Skiner, a ti nimaš nobenega, ki bi ga rad osrečil?

SKINER Kakšne ima to veze s čim?

ZOJA Ne vem, da bi nekaj naredil iz sebe, da bi nekaj dokazal, se izkazal.

SKINER Komu se pa imam jaz za dokazovati?

ZOJA Ne dokazovati. Da bi bil kdo ponosen nate.
 SKINER (zabiča nazaj)
 Nona je bila ponosna name!
 (se zave, da je povedal preveč)

ZOJA Ja?
 SKINER Je mislila, da je njen vnuk priden študent, da ima same desetke.

ZOJA Mogoče je bilo pa boljše, da je to mislila, kot da bi vedela, kako skačeš brez cilja.

SKINER (jo ignorira. Usede se stran od nje)
 Ko sem prišel v Ljubljano študirat, je bila že v domu, jaz sem pa lahko v njenem stanovanju živel. Si jo imel rad?

ZOJA Si jo imel rad?
 SKINER Ona je tukaj študirala, ko je bila toliko stara kot ti. Njen fotr jo je poslal iz Srbije. Medicino je prišla študirat. Si lahko to predstavljaš? Sama v nekem tujem mestu...

ZOJA Pogumna ženska, ja.
 SKINER Imel sem jo rad, ja. Zelo rad.
 (SKINERJU gre na jok, a hoče skriti pred ZOJO.
 ZOJA odloži slušalke na mizo in gre do njega)

ZOJA Skiner, a se ti zdi, da bi bilo noni vseč, kako si cele dneve zaprt v stanovanju?

SKINER Eh.

ZOJA Včasih se mi zdi, da si malo ujet.

SKINER Tak pač sem. Všeč mi je tako kot je zdaj. Eno ravnovesje. Ena rutina, ki funkcionira. Če nekaj funkcionira, tega ne rušiš.
 (ZOJA mu gre nežno skozi lase)

ZOJA Včasih mora človek tudi kaj porušiti, da lahko znova zgradi.

SKINER (odrine njeno roko in se vstane)
 Kaj boš ti meni govorila! Najprej se raje nehaj tega maminega predpasnika držat.

ZOJA Kaj?
 SKINER Da takole svoji mami pustiš, da izbere faks namesto tebe. Da pustiš, da te takole od daleč komandira!

ZOJA (se umakne, besna)
 Kaj ti veš o meni in moji familiji, a?

SKINER Samo tisto, kar je več kot očitno.

ZOJA Nič ne veš! Nimaš pojma! Samo drugim bi ves čas govoril kako naj živimo!
 (pograbi svoje knjige in gre v sobo)

SKINER Pa pozdravi svojo mamo!
 (se usede na ZOJINO mesto, da slušalke za vrat, pije iz flaše. Čez čas gre mimo LOVRO na wc)

LOVRO A nisi na fešti?
 SKINER Ne da se mi bit... A nisi jezen name?
 LOVRO Ne da se mi bit.
 (konča, se obriše v roke in usede poleg njega)
 Kaj je bilo?

SKINER Nič. A bi malo?
(ponudi flašo)

LOVRO Ne hvala. Zjutraj imam službo.

SKINER A nimaš zjutraj izpit?

LOVRO Tisto bi imel popoldne. Ampak bom šel pač naslednjič.
Sem se že vse zmenil.
(se usede poleg SKINERJA. Prižge joint)

SKINER Tole je boljše za živce.
(zavzdihne)

LOVRO Mislil, da sumi.

LOVRO Itak, da sumi. Kako ne bo sumila.

SKINER Pizda.
(znova zavzdihne)

LOVRO Pa še vseč mi je postala.

LOVRO Kaj pa deljeno dva plus sedem?

SKINER Jebeš deljeno dva plus sedem.

LOVRO (šokiran)

SKINER Jebeš deljeno dva plus sedem?

LOVRO Jebeš deljeno dva plus sedem.

LOVRO Potem je resno?

SKINER Kaj bo resno? Nič ni. Na živce mi gre. Misli, da vse ve. In... In...

LOVRO To bolj sebe opisuješ. Da se nisi ti v ogledalo zaljubil, a?

SKINER Ma daj ne jebi zdaj še s to besedo.

LOVRO Katero?

SKINER (kot da mu gre na bruhanje... Komaj izreče)

LOVRO Ljubezen.

LOVRO Kaj pa je, če ni to?

SKINER Pač pod kožo mi je zlezla, to je vse.

LOVRO (sarkastično)

SKINER Seveda, ja. Ti bi jo samo rad podrl, a ne?

LOVRO Ja... Mislil, ne... Mislil... Ma ne vem no, kaj me to sprašuješ!

LOVRO Skiner... Slej ko prej bo zvedla.

SKINER Ne bo, če ji ne poveš.

LOVRO Skupaj živimo. A misliš, da ji ne bo potegnilo?

SKINER Daretu ni nikoli.

LOVRO Dare je bil slep ko kura in cele dneve je buljil v tisto svojo šahovnico.

SKINER (zelo počasi, resno)

LOVRO Lovro... Če ji karkoli poveš o mojem problemu, lahko spokaš kufre in se zradiraš iz mojega življenja, jasno?

LOVRO A res? Kdo bo pa potem skrbel za tebe?

SKINER Skrbel za mene?

LOVRO Seveda. A misliš, da to sam počneš?

SKINER Jaz ne rabim nobenega, da skrbi zame.

LOVRO A se hecaš?
(si skačeta v besedo)

LOVRO Kdo pa hodi po fasungo zate?

SKINER Dostava na dom.
 LOVRO In hodi v lekarno po recepte za tebe?
 SKINER Isto je lahko na dostavo.
 LOVRO In vse pakete ti prinesem gor. In kadar zaspiš poštarja, kar je zelo pogosto bytheway, grem jaz na pošto, ne ti.
 SKINER Lahko naročim drugo dostavo, noben problem.
 LOVRO No, me veseli, da vidiš, kako se trudim.
 SKINER Ne rabim varuške, rabim prijatelja. In kot prijatelja te prosim, da ji nič ne poveš.
 LOVRO Skiner, to ni zdravo. Ne moreš tega skrivati v nedogled!
 SKINER (se zadere)
 Ali me boš upošteval ali pa spokaj!
 LOVRO (LOVRO obnemi, nato se zresni in nadaljuje)
 Prav. Nič več pomoči. Nič več potuhe. Znajdi se sam.
 SKINER (se ustraši)
 Lovro.
 LOVRO Imam dosti svojih problemov, ne rabim še tvojega podjebavanja.
 SKINER Sori, no.
 LOVRO Jebi se.
 SKINER Oprosti. Itak, da te rabim.
 LOVRO Itak.
 SKINER In hvala.
 LOVRO Ja. Ni za kej.
 (se odpravi)
 Pa pozdravi svoje prijatelje.
 SKINER Niso to moji prijatelji.
 LOVRO Vem, Skiner. Sarkastičen sem bil.
 SKINER (pogleda flašo)
 Mater, je kr dober tale viski. Je čisto mimo mene šel tale tvoj sarkazem.
 (pogleda proti LOVROTU, a ga ni več tam)
 Aja, ni te več. No, lahko noč, prijatelj.
 (obsedi na stolu in pije dalje. Obraz se mu rahlo stemni. Kakor da ga prvič vidimo takšnega, kakršen je spodaj)

(MODRINA)

X3: PANIKA

PHOBOS in DEIMOS sedita vsak na svoji strani SKINERJA. Kot da sta bila že ves čas tam. PHOBOS pogleda SKINERJA in skuša imitirati njegov mrki pogled, vendar je komičen v svojih poskusih. V roki drži kabel njegovih slušalk. Na drugi strani DEIMOS živčno trese z nogo. Podoben pogled, ampak poln naveličanosti, samozaničevanja, utrujenosti. Vsi trije gledajo naprej proti dvorani. To traja malo predolgo. Ampak PHOBOSU gre kmalu na jetra DEIMOSOVA živčnost.

PHOBOS Joj, no! Fak! Kaj te spet matra!!
 DEIMOS Pa saj ti pravim, da mi je dolgcajt. Nisem jaz vajej takole pri miru sedet pa ribe lovit.

PHOBOS Obljubil si mi, da bova tukaj vsaj še deset let.
 DEIMOS Ja, res je.
 PHOBOS Obljubil si.
 DEIMOS Ja, ampak zdaj sem si premislil.
 PHOBOS Ne moreš si kar premisliti.
 DEIMOS Seveda si lahko premislím. Jaz lahko naredim karkoli hočem.

PHOBOS Ljubljanska postrv, no. Boš videl kak bo dobr.
 DEIMOS (DEIMOS se vstane in začne korakati naokoli)
 Pa že sto let jo loviš!
 PHOBOS Sedemindvajset let.
 DEIMOS Pa kaj sploh delava v tej butasti državi. Tukaj vsi govorijo samo: dobro jutro, dober dan, dober večer, dobrojutro, doberdan, dobervečer, dobrojutro-doberdan-dobervečer... Greva, prosim te, na kolenih te prosim, greva raje nazaj v Makedonijo.

PHOBOS Tisto ni una Makedonija. To je zdaj ena druga. Zdaj se uni reče Grčija.
 DEIMOS Pa kaj misliš, da sem neumen? To se reče tako iz protesta! A si naš al nisi?
 PHOBOS (zelo mirno, skoraj tiho)
 Prosim, če ne kričiš, ker mi plašiš ribo.
 DEIMOS Ampak kaj delava tukaj, prosim razloži mi! A nimajo oni svojih bogov?
 PHOBOS Kaj me sprašuješ stvari, ki jih že veš.
 DEIMOS A da vem?
 PHOBOS Tisočkrat sem ti že povedal.
 DEIMOS Jaz te redkokdaj poslušam.
 PHOBOS A tako.
 DEIMOS Ja.
 PHOBOS Pa zdaj? Zdaj me poslušáš?
 DEIMOS Zaenkrat.
 PHOBOS Nič ne delava. Svoje bogove so zaklali pri Savici pa grejeva sedež za kakšne nove.
 DEIMOS Pa kaj mi razlagaš kaj delava tukaj! A misliš, da ne vem?
 PHOBOS Točno to si rekel. Da ne veš.

DEIMOS Bil sem retoričen! Al pa sarkastičen, kaj jaz vem. Skratka... poanta je...
(razmišlja, nato se spomni)
Da je tukaj totaln dolgcajt. A lahko prosim greva?

PHOBOS Kam bova pa šla? Ravno zdaj ko bo najbolj zabavno.

DEIMOS (že skoraj v joku od obupa. SKINER začenja globoko dihati)
Pa če se nič ne dogaja!

PHOBOS To lahko samo ti rečeš, ko nimaš pojma o človeški psihologiji in o tem kako te metafobične zadeve funkcionirajo. Jaz bi rekel, da naju čaka še nekaj zelo zanimivega.

DEIMOS Aha! Rekel? A nisi več ženska?

PHOBOS Daj ne kompliciraj. A ne veš kaj je provokacija?

DEIMOS Ti si ena sama provokacija odkar si se rodil.

PHOBOS Midva se nisva-

DEIMOS Pa bodi že tiho s to svojo semantiko. Veš kaj mislim. Metaforično govorim!
(se zadere naglas na PHOBOSA čez SKINERJA.
SKINER diha čedalje bolj globoko. Z roko gre do prsi, duši se)
A razumeš kaj to pomeni, ko človek govori metaforično?

PHOBOS (skozi zobe)
Prosim bodi že enkrat tiho! Ribo mi boš odgnal.

DEIMOS In ti mi serješ že odkar si se pojavil.
(čedalje bolj besen in v lastnih mislih. SKINER se duši, paničen)
Rečem fotru, da bi imel kolo. In itak se ti takoj spomniš, da bi tudi ti imel kolo.
(SKINER, zaripel v obraz, panika ga daje, zbeži iz prostora. PHOBOS besno pokaže nanj)

PHOBOS Evo, vidiš!

DEIMOS Kaj vidim? Nič ne vidim! Sploh nisi vedel kaj je to kolo, dokler ti nisem jaz povedal!

PHOBOS (zdaj tudi on besen)
Koles pa res nismo imeli v antiki.

DEIMOS Govorim o metaforičnem kolesu jebentipas. Govorim o tem, da karkoli se jaz spomnim, bi ti rad isto.

PHOBOS A to mi zdaj najin poklic pod nos mečeš?

DEIMOS (hladno, besno)
Najin poklic?

PHOBOS Ja. Tvoj poklic. Moj poklic. Najin poklic, ja.

DEIMOS (začne proti PHOBOSU, ta se mu umika v strahu)
To je moj poklic. Moje poslanstvo. Jaz sem se spomnil tega.
(zapade v svoje razlaganje, malo je podoben SKINERJU prej, kako razlaga kot profesor)
Ljudje so se prej klali, kot da je to šport. Jetra tukaj, čreva tam. Kot da ni nič!
(PHOBOS vmes živčen, kot je bil prej DEIMOS)

Pa sem šel do fotra in mu rekel, če ne bi bilo boljše, če bi se ljudje bali bitke. Da bi vojna nekaj pomenila, a ne.

PHOBOS (naveličano, kot da to posluša že stotič)

Ja.

DEIMOS Ampak se je upiral. Dolgo je trajalo preden je poštekal kaj hočem. Da je bitka toliko bolj sladka, če je nekaj, kar te ustavlja, če se proti nečemu boriš. Če te groza obliva po celem telesu. Da je vonj po krvi toliko slajši, če—

PHOBOS (iz živčnosti počasi raste panika, lovi sapo)

Kaj je pojnt? Kaj bi rad povedal?

DEIMOS In pride jebeni Phobos in reče, papiii, papiii, papakiiiiis! Jaz bi tudi imel to kar ima Deimos. Jaz bi isto rad imel...

PHOBOS (zdaj je lovljenje sape že očitno)

Ni bilo tako.

DEIMOS Ne?

PHOBOS (že težko govori)

Ni bilo... čisto... tako.

DEIMOS Zakaj te sploh rabimo? Kakšno korist imamo od tebe, pizdamaterna!

PHOBOS (na robu, da se zaduši)

Nehaj me... napadat... Vedno to... delaš.

DEIMOS Zakaj? A boš jokcal?

PHOBOS Dobro veš, da me...

(išče nekaj, da bi mu pomagalo. Zadušil se bo.

DEIMOS se mu reži, uživa)

DEIMOS Da te kaj? Da te kaj?

PHOBOS Da... Me...

DEIMOS (kot otroku)

A te panika daje?

PHOBOS Je... bi... se...

(steče dol, DEIMOS za njim in poje kot otrok)

DEIMOS Panični napaaad. Panični napaaad!!

(MODRINA izgine)

D: OBLJUBA

SKINER se vrne v dnevno sobo, kot da ne bi bilo nič. Usede se, zagrabi kontroler z mize in požene igro na konzoli. Preko slušalk ga pokličeta BRAVO in ČARLI.

SKINER (se oglasi)

Oj!

ČARLI Alfa!

BRAVO Kje si ti!?

ČARLI A gremo igro?

BRAVO Igro, igro.

SKINER Ne morem...

ČARLI A daj nooo... Zakaj ne?

BRAVO Gremo tisti most zminirat.

SKINER Sori fanta, ne morem. S cimri igramo.

ČARLI (ga oponaša)

S cimri igramo.

(užaljeno)

Včasih si z nama igral.

SKINER Pač... Sem že zmenjen. Ne morem kar odpovedat.

BRAVO Itak, ja. Bejba mu je glavo zmešala.

ČARLI Ja, ja. In takoj pozabi na stare prijatelje.

SKINER Dejta, no. Ni tko. Pač. Zmenjen sem že. Bomo drugič.

BRAVO Ja, ja... Si boš takrat moral kakšne druge najdet.

Pridi Čarli, greva raje sama.

ČARLI Itak! Kdo pa njega rabi!

(povezava je prekinjena. V tistem prideta v prostor ZOJA in LOVRO. Se usedeta poleg SKINERJA, vsak pograbi svoj kontroler in že igrajo neko divjo igro)

LOVRO Pazi.

SKINER Vidim, vidim.

ZOJA Šit.

SKINER No, Zojč, povej, a ni to zabavno?

ZOJA Kaj?

SKINER Tole.

(pokaže na njih)

Druženje. Socializiranje ob igri.

ZOJA Ja, ampak včasih je treba tudi ven po kisik.

SKINER Kisik? Kaj je to?

LOVRO Tisto, kar tebi manjka v glavi.

SKINER Mene napaja drugačna energija.

LOVRO Evo, pa bo spet začel s svojimi.

SKINER Nič ne bom začel, sem že končal.

(par pritiskov na kontrolerju, zvok iz igre, LOVRO se razburi)

LOVRO Sranje.

SKINER Nimaš za burek Lovro, sprijazni se. Jaz sem kralj teh iger.

LOVRO Ma, itak moram počasi it spat.

SKINER Spat? Saj je ura šele pol enih.
LOVRO Eni se moramo zjutraj zgodaj vstati.
ZOJA Dej no, Lovro, a me boš samo pustil s tem čudakom?
SKINER Ja, Lovro... A jo boš samo pustil s tem čudakom.
LOVRO Z veseljem bi vama še naprej svečo držal, ampak zjutraj imam službo.
(SKINERJU in ZOJI postane nerodno)

SKINER Svečo držal?
ZOJA Kaj, jaz...
LOVRO Ah, nič, nič. Verjamem, da bosta uspela kvalitetno preživeti čas tudi brez mene.

SKINER Pa dej, plavega užgi. Ko sem jaz delal v fabriki--
LOVRO -- si stalno plave žgal, ja. Si že stokrat povedal. Ni to čisto enaka situacija.

SKINER Popolnoma enaka situacija je. Sem imel pomembnejše stvari za naredit pa sem pustil, da me služba kak dan počaka. Nič takega.

LOVRO Ne, Skiner. Ti si pustil, da so drugi namesto tebe delali. Jaz tega ne počnem.

SKINER Zdaj boš pa moralne žgal? Se nismo čisto fajn imeli?
LOVRO Sori, moram spat. Pa lep večer vama še naprej želim.
(LOVRO odide)

SKINER Lovro! Ej! Lovro! Daj no, ne bit pizda.
(od zadaj, da samo SKINER vidi, LOVRO simulira spolni akt. SKINER pogleda, če je ZOJA videla, olajšan, ker ni)

ZOJA A misliš, da ve?
SKINER Nič ne ve.
ZOJA Govoril je, kot da ve.
SKINER Eh, Lovro samo rad jezik vrti.
ZOJA A ni to bolj tvoje področje?
SKINER (gre proti njej)
Zoja... Kakšne pokvarjene misli so pa to.

ZOJA Nisem tako mislila.
SKINER (jo povleče nase)
Seveda si.

ZOJA No... Mogoče malo.
(poljubita se, poljub traja. Ni prvi. Nato se ZOJA zdrzne)

Kaj pa če pride sem?
SKINER Naj pride. Kaj ga pa briga.
ZOJA Nočem, da si misli kaj.
SKINER Pridi sem, no.
ZOJA A misliš, da si misli, da sem...
SKINER Da si kaj?
ZOJA Ne vem, da sem ena od teh tvojih...
SKINER A lahko nehaš komplicirat?
ZOJA (se umakne)
Komplicirat?

SKINER Ja, komplicirat. Čisto fajn se imava.
ZOJA Na skrivaj.

SKINER Sama si tako hotela.

ZOJA Ja. Ker nočem, da bi kdo vedel.

SKINER Auč, naravnost v srce mi streljaš.

ZOJA Pač ne vem kaj naj si mislim o vsem skupaj. Zadnjič me je kolegica vprašala, če imam koga novega, ko se pa ves čas nekaj smejim.

SKINER Takrat moški ve, da opravlja svojo nalogo. Ko se ženska še ure po tistem reži.

ZOJA Ampak midva počneva samo to, nič drugega.

SKINER Ja in? Čisto fajn se imava.

ZOJA Včasih pač dobivam občutek, da bi raje bil celo življenje tukaj v tem stanovanju, kot da bi te kdo videl zunaj z mano.

SKINER Saj sva že šla kdaj na kavo ven.

ZOJA Ja, na hitro, preko ceste.

SKINER Joj, če bi vedel, da se bo takole odvil ta večer, bi tudi jaz šel spat.

ZOJA Spat? Pred tremi urami si se šele zbudil.

SKINER Pa kaj potem? A zdaj smo pa že tam v tem razmerju, da mi boš govorila, kdaj moram it spat?

ZOJA Razmerju?
(privzdigne glas)
Kakšno razmerje? Povej mi!

SKINER Prosim, ne privzdiguje glas. Lovro spi.

LOVRO (izza)
Je že v redu. Vidva se kar pomenita.

SKINER Vidiš?

ZOJA (zardi)
Fak, res ve. In vse je slišal.

SKINER In kaj potem če ve? In kaj potem če je slišal?

ZOJA Neumno se počutim.

SKINER Zdaj me pa že res boliš.

ZOJA Rada bi nekaj bolj normalnega kot tole.

SKINER Normalnost je dolgočasna za popizdit.

ZOJA Vsakič ko omenim, da bi se mogoče kdaj premaknila s tega stanovanja, eksplodiraš. Kot da živim dve življenji. Enega tukaj v tem stanovanju in drugega tam zunaj.

SKINER Hočeš rečt, da nisi zadovoljna?

ZOJA (ponovi za njim sarkastično)
Da nisi zadovoljna... A ti pa si?

SKINER Seveda. Meni čisto paše tukaj. Malo igramo igre, malo se igrava drug z drugim, in naslednji dan jovo na novo. Meni to čisto paše.

ZOJA Resno?

SKINER Še do pred par minutami je tudi tebi pasalo.

ZOJA No, potem mi pa ne paše več, prav? Je tako boljše?

SKINER Zoja, zakaj si takšna?

ZOJA Ne vem, mogoče pa nisva za skupaj.
(SKINER molči. Predolgo. Ona ga gleda)
Kaj? A se strinjaš?

SKINER Ja ne vem, a bi moral kaj rečt? Saj nisi nič vprašala.

ZOJA Reče se. Ko ženska kaj takega reče, se reče kaj nazaj. Ne pusti se je čakati.

SKINER Kaj pa naj bi rekel?

ZOJA (nekaj časa molk)
Nič.

SKINER In točno to sem naredil.

ZOJA Saj, točno to si naredil.
(se umakne stran)

SKINER Zoja.

ZOJA Kaj?

SKINER (pograbi kabel svojih slušalk in maha z njim)
Če bi lahko s čarobno palčko zamahnila—

ZOJA Daj, ne bluzi no.

SKINER Ne, ne. Povej mi, no. Če bi lahko s čarobno palčko zamahnila, kaj bi spremenila glede naju?

ZOJA Spremenila?

SKINER Ja.
(tišina)
Če bi lahko samo zamahnila s palčko, kaj bi si zaželela.

ZOJA Da bi... šel z mano v moderno galerijo.

SKINER Moderno galerijo?

ZOJA Ja.

SKINER Čarobno palčko imaš, ti pa rečeš moderna galerija.

ZOJA Ja, in?

SKINER Pa saj sploh ne maraš umetnosti.

ZOJA Kaj pa ti veš kaj imam jaz rada. Samo igrice igramo, pijemo, kadimo. Kaj ti veš o tem kaj imam jaz rada.

SKINER Nič ne vem.

ZOJA Ja. Nič ne veš. Včasih grem v galerijo in si predstavljam, da bi se skupaj s teboj sprehajala med tistimi slikami, kot v kakšnem filmu.

SKINER (se začne smejati)
Pa to je tako kliše Zoja.

ZOJA Pa kaj pol, če je kliše! Čarobno palčko imam in to sem si zaželela.

SKINER (se še bolj smeji)
Ja, res je.

ZOJA Lahko rečem, karkoli hočem.

SKINER In kaj bi potem?

ZOJA Šla bi na kavo dol v klet in se pogovarjala o prihodnosti, o preteklosti, o vremenu. Ne vem. To kar normalni ljudje počnejo!

SKINER Normalni ljudje ne hodijo v moderno galerijo.

ZOJA Pač normalni ljudje, ki *hodijo* v moderno. Tudi takšni obstajajo. Fak of! Kaj me sploh sprašuješ, če te ne zanima!
(ZOJA se umakne na stran. SKINER jo gleda, živčen je, prestopa na mestu. Zgleda, kot da bi

se prepiral sam s seboj. Sčasoma stopi do nje,
se je zelo narahlo dotakne)

SKINER Zoja?

ZOJA Kaj.

SKINER A greva skupaj v moderno?

ZOJA Daj ne zajebavaj me.

SKINER Ne, resno ti pravim.

ZOJA (po daljši tišini)
Eh.

SKINER Jutri?

ZOJA (po daljši tišini)
Ne vem. Mogoče.

SKINER Po tvojem faksu. Se tam dobiva.

ZOJA (se obrne proti njemu, ampak še ni čisto
odpustila)
Ok, prav. Ampak normalno se obleč.

SKINER Kako pa to zgleda?

ZOJA Ne vem, čiste obleke pač.

SKINER Ja, prav.

ZOJA In brez trenirke.

SKINER A normalni ljudje ne nosijo trenirk?

ZOJA Ne, ko gredo v moderno galerijo.

SKINER Ne, ko gredo v moderno... Mater so... moderni.

ZOJA Tako je. Moderna galerija. Moderni. In... Gale...
Gale... galantni!
(se rahlo zareži)

SKINER Uf, ta ti pa ni uspela.

ZOJA (ji gre na smeh)
Tiho bodi.
(ga poljubi)
Moram spat. Jutri imam dolg dan. Najprej faks potem
pa še moderna s fantom.

SKINER A zdaj sva kao fant pa punca?

ZOJA Če boš priden.

SKINER Hov, hov.

ZOJA (ga počoha)
Priden kuža.

SKINER Jaz bom še malo igral.

ZOJA Itak. Lahko noč.
(odide. SKINER ostane sam, nekaj časa ima še
nasmeh na obrazu. Nato se mu obraz počasi
začne mračiti, odloži kontroler na mizo. Od
zadaj pride na LOVRO)

LOVRO Si v redu?

SKINER Ne.

LOVRO Zakaj si ji to obljubil?

SKINER Ne vem. Nekaj sem moral rečt.

LOVRO Ja, ampak, če bi vedela...

SKINER Bi kaj? Razumela?

LOVRO Ja.

SKINER Kurac bi razumela. Še ti ne razumeš.

LOVRO Ja ne vem. Trudim se.
 SKINER Fak. Moderna. Veš kje je to?
 LOVRO Daleč zate.
 SKINER Zmajski most. Prešernov trg. Čopova. Pizda, pol folka v Ljubljani se sprehaja po tej relaciji.
 LOVRO Zakaj si potem rekel, da se dobiš tam?
 SKINER Nekaj sem moral rečt.
 LOVRO Povej ji, no.
 SKINER Ne.
 LOVRO Kaj pa boš? Moraš ji povedat!
 SKINER Ne. Dobil se bom z njo pri Moderni.
 LOVRO (šokiran)
 Kaj?
 SKINER Obljubil sem ji.
 LOVRO Resno misliš?
 SKINER Če jo imam res rad, potem bom zmagel.
 LOVRO Aleš, prosim te, nazadnje si šel tako daleč pred tremi leti.
 SKINER Pa kaj.
 LOVRO Ja ne vem. A moram jaz tebi razlagati?
 SKINER Pa kakšna opora je to? Prvič po ne vem kolk časa se pripravljam, da bom šel dol s tega kurčevega otoka, ti pa meni, ne moreš, ne moreš, ne moreš. Res, dober prijatelj si ti.
 LOVRO (začne kimati, ampak glas je zelo nesiguren)
 Ja, ok. Če si res želiš...
 SKINER Ja.
 LOVRO Potem boš zmagel...
 SKINER Tako je.
 LOVRO (zelo nesigurno)
 A ne?
 SKINER Ja. Zdaj me pa pusti, da se malo zrelaksiram.
 (pograbi kontroler v roke)
 Jutri moram pred tretjo vstat, če mislim it na ta jebeni zmenek.
 LOVRO Ok, lahko noč.
 (se odpravi)
 SKINER Ej... A imaš kakšne hlače za posodit?
 LOVRO Kaj?
 SKINER Pa ne sme biti trenirka.
 LOVRO Trenirka niso hlače. Pa itak nimava iste cifre.
 SKINER A misliš, da bi šlo čez, če oblečem tisto trenirko brez črt?
 LOVRO (se zarezhi)
 Če ti uspe pridet do moderne, si lahko tudi v gatah.
 (LOVRO odide. SKINER takoj pokaže svoj temačen pogled. Groza. Strah, brez zavor. Kontroler še vedno drži v roki)

(MODRINA)

X4: SLEPE MIŠI

SKINER počasi, ceremonialno odlaga kontroler, nato slušalke, in se pripravlja na odhod. Vmes si ponavlja mantro.

SKINER Vse zmorem, karkoli si zadam. Vse zmorem, karkoli si zadam.

(nesigurno stopa proti dvorani)

Vse zmorem, karkoli si zadam. Vse zmorem, karkoli si zadam. Vse zmorem...

(slišimo šum zunanjega sveta, kako prodira v to tiho notranjost. Zvok raste z vsakim korakom)

... karkoli si zadam.

(Od zadaj se v temi pojavi PHOBOS)

PHOBOS Ne zmoreš.

SKINER Vse zmorem, karkoli si zadam.

(pojavi se DEIMOS na njegovi drugi strani)

DEIMOS Ne znaš.

(SKINER ju ne vidi, a se pogovarja z njima, kot bi ju slišal)

SKINER Zmorem! Vse zmorem!

PHOBOS Ne zmoreš.

DEIMOS Ne znaš.

SKINER Karkoli si zadam!

(SKINER naredi še nekaj korakov naprej. PHOBOS in DEIMOS pritečeta vsak s svoje strani, se mu postavita v napoto)

Kdo je tam?

(PHOBOS ga ulovi s slušalkami, kot bi bil laso, DEIMOS ga s kontrolerjem usmerja navzdol.

SKINER ju ne želi ubogati, a njegov pogled kaže na paniko. Ne more se upirati. Izgublja sapo. Utoplja se v lastnem strahu)

Ne...

(čedalje bolj globoko diha. Oči ima solzne. Seseda se)

PHOBOS Ne zmoreš.

DEIMOS Ne znaš.

SKINER (na tleh, komaj diha)

Zmorem, zmorem...

(PHOBOS mu zaveže kabel okoli vratu, DEIMOS vrže kontroler na prsi. SKINER se duši)

Ne... prosim, ne...

(PHOBOS in DEIMOS odideta. Ostane samo SKINERJEVO panično dihanje in bučeč hrup ulice)

Ne... zmorem... Ne... znam...

(MODRINA izgine)

E: ODHODI

SKINER leži na tleh. LOVRO pride v prostor. Živčen je. Gleda SKINERJA, ali je že buden. Ko se začne premikati, se LOVRO zgane.

LOVRO Ti povem, da naslednjič te bom pustil tam.
SKINER (utrujeno, šibko)
 O čem govoriš?
LOVRO O tvojem izletu čez zmajski most. O tem, da sem te moral zvlečt—
SKINER A si klical rešilce?
LOVRO Ne, nisem jih klical. Itak, da jih nisem. Nisem neumen! A ne vidiš, da nisi v bolnici?
SKINER OK, Ok, hvala.
LOVRO Zakaj ji ne poveš, pizda! Zakaj ji ne poveš, namesto da se delaš, da boš kar tako malo za foro iz včeraj na danes ozdravel.
SKINER Ne morem ji povedat.
LOVRO A misliš, da ne bo razumela?
SKINER Noben ne razume.
LOVRO Daj no!
SKINER Ti ne razumeš! Še jaz ne razumem.
LOVRO In kaj si mislil, da se bo zgodilo? Da boš lahko normalno šel čez most in boš lahko... kaj?
SKINER Ne vem. Sem mislil, da bom lahko. Ampak potem nisem več mogel. Panika me je zagrabila.
LOVRO Ja. No shit, da te je panika zagrabila.
SKINER Oprosti.
LOVRO (zagleda skozi okno ZOJO)
 Evo, zdaj prihaja gor pa ji boš lepo povedal.
SKINER (se hitro začne vstajati)
 Fak. Moram it v sobo.
LOVRO Kaj?
SKINER Ne sme me videt takšnega.
LOVRO Pizda, kaj je narobe s tabo!
SKINER Pomagaj mi, prosim te.
LOVRO Skiner, povej ji, no.
SKINER (gre do LOVROTA in ga zagrabi za ovratnik)
 Lovro, hvala za vse kar delaš zame. Zelo sem ti hvaležen, ampak če samo piskneš Zoji o mojem problemu, ti prisežem, da te bom kastriral.
LOVRO Skiner, prosim te—
SKINER Poglej me v oči.
LOVRO Pizda si otročji, no.
SKINER (se zadere)
 Poglej me v oči, sem rekel!
 (LOVRO ga pogleda globoko v oči)
LOVRO Evo, gledam.
SKINER Resno ti pravim. Nimaš ji pravice povedat. Nobene pravice nimaš. In če ji poveš, sva končala!

(pobere stvari in se odpravi v sobo, istočasno pride v dnevno sobo ZOJA, jezna, hladna)

LOVRO O, čav!

ZOJA Samo po stvari sem prišla.
(pograbi svoje knjige z mize in gre da se bo odpravila)

LOVRO Kaj? Kakšne stvari?
(ji zablokira pot)

ZOJA Enomesečni odpovedni rok imam, ampak bom plačala za dva meseca. Samo zdaj pa moram stran.

LOVRO Stran? Zakaj?

ZOJA Ne morem več biti tukaj.

LOVRO Kaj je bilo? Povej mi.

ZOJA (LOVRO jo posede, ona se hoče vstati, a jo spet spravi nazaj dol)
Tukaj je toksično. Ne morem več dihat.

LOVRO A je Skiner? Kaj je bilo?

ZOJA Glej, ni važno. Zdaj vsaj razmem. Da je kreten in da me je vlekel za nos.

LOVRO Zoja, prosim...

ZOJA Neumna mala Zojica, ki misli, da so ljudje v osnovi dobri.

LOVRO Zoja, samo zato ker ga ni bilo na en zmenek-

ZOJA A ti je povedal?

LOVRO Vem, ja. Vem za vaju in vem, da ni mogel pridet.

ZOJA Aha, torej sta se skupaj režala na moj račun, ko sem čakala?

LOVRO Pač ni mogel pridet.

ZOJA Ja, pa veš zakaj?

LOVRO Jaz... Veš ti?

ZOJA Vem, ja.

LOVRO O, potem pa bo še vse v redu. Saj razumeš, da ni mogel. Da je-

ZOJA Da je kaj?

LOVRO (previdno)
Kaj točno ti je povedal?

ZOJA Vse mi je jasno. Dve uri me je pustil čakati, pa najbrž bi ga čakala še sto let. To se meni zdi tipičen Skiner. Fak, ne morem verjet, da sem mu nasedla.

LOVRO Prosim, Zoja, Aleš je...

ZOJA A zdaj je pa Aleš. A ni več Skiner? Največji babjek Ljubljane?

LOVRO Prosim, pojdi v njegovo sobo in ga vprašaj.

ZOJA (se zave, da je SKINER tu)
Nočem imeti več opravka z njim.

LOVRO Zoja, Aleš ima težavo.

ZOJA Ja, mi je jasno. Zelo mi je jasno, da jo ima.
(se zadere, da bi jo SKINER slišal)
Ampak jaz ne bom od nobenega predpražnik, da si bo gor svojo umazanijo pucal.

LOVRO Prosim, pojdi v sobo in ga vprašaj.
 ZOJA Kar sam pojdi, pa mu ga pofafaj, če ti je tako všeč.
 (odide, na odhodu še sikne)
 Pošlji mi račune na mail.
 (LOVRO gleda za njo, SKINER pride počasi ven)

SKINER Hvala, Lovro.
 LOVRO (besno)
 Jebi se Skinner! Jebi se direkt v svojo usrano dušo.
 Zoja je super punca in si teg ne zasluži.

SKINER Ja, res je. Zato sem jo pa raje poslal stran.
 LOVRO (obupano)
 Pa kakšna ti je to logika?

SKINER Moja logika.
 LOVRO Ti misliš, da boš lahko celo življenje živel takole?
 Za zavesami? Odganjal ljudi stran?

SKINER Zaenkrat mi kar gre.
 LOVRO Vidim, da ti bolj škodim kot koristim.
 (se odpravi)

SKINER Kam greš, no?
 LOVRO Spakirat.
 SKINER A ti tudi? Mater, danes sem pa jackpot zadel. Same
 neke vélike geste s strani mojih teoretičnih
 prijateljev.

LOVRO (na robu zloma)
 Aleš, ne morem več gledat tega. Ne morem več
 prenašat, kako si uničuješ vse možnosti za kakršno
 koli življenje. Dovolj je bilo. Če grem, bo mogoče
 boljše. Mogoče boš pol našel nek način ven iz tega.
 Ne vem. Oprosti.
 (odide. SKINER besen v tišini, nato izbruhne)

SKINER Pa ne mislit, da ti ne bom računal do konca meseca.
 Do konca naslednjega meseca! In tebi in njej in
 Daretu! Kar povej obema!! Vsem povej!!!
 (se vrže na kavč, pograbi kontroler in začne
 igrati igro. V očeh mu rastejo solze. Manično
 pritiska gumbe. Trese se, besni, boji se. Sam
 je ostal. Sam s svojimi mislimi, sam s svojo
 temo. Kontroler pade, in on samo še bolšči v
 praznino. Prazen, poražen, izklopljen)

(MODRINA)

X5: SAMOTA

Znova se pojavita PHOBOS in DEIMOS, kot od nikoder. Stojita nad njim in ga gledata. Nekaj časa sta tiho. Predolgo. Kot da bi bila pred grobom. PHOBOS se prekriža.

PHOBOS Mater afrodita, počivaj v miru.
(DEIMOS ga strogo pogleda)

DEIMOS Ej.

PHOBOS Kaj?

DEIMOS (pokaže na to kar je pravkar PHOBOS počel)
Kaj pa to delaš?

PHOBOS Kaj?

DEIMOS To.
(se prekriža)
Tega mi ne delamo.

PHOBOS Kako da ne.

DEIMOS Ja, pač ne.

PHOBOS Pa, pravkar si naredil.

DEIMOS Kaj?

PHOBOS Pravim, da si pravkar naredil. A si senilen?

DEIMOS Senilen pomeni, da pozabljaš stvari. Če ne slišiš si gluhi.

PHOBOS Ko si star postaneš senilen, a ne?

DEIMOS Tako je.

PHOBOS In gluhi, a ne?

DEIMOS Ja.

PHOBOS No, evo.

DEIMOS (nadrkano)
Kaj, evo?

PHOBOS A si senilen, sem te vprašal. Ker nisi slišal kar sem rekel.

DEIMOS (na robu, da spet začne kričati)
S tabo se je včasih tako težko pogovarjat.

PHOBOS S tabo tud, ko si senilen pa nič ne slišiš.

DEIMOS (pred eksplozijo, vdihne, in skozi zobe nadaljuje mirno)
Skratka... Tega...
(se še enkrat pokriža)
...mi ne počnemo.

PHOBOS Pa pravkar si spet naredil!

DEIMOS Ja, prav, no.

PHOBOS V zadnji minuti si ti to
(se prekriža)
naredil dvakrat, jaz pa enkrat.

DEIMOS Dvakrat.

PHOBOS Ja. Jaz pa enkrat.

DEIMOS Ne. Ti si naredil dvakrat.

PHOBOS Kaj to?

DEIMOS Pravkar si še enkrat.

PHOBOS Še enkrat kaj? Ne razumem te.

DEIMOS To, no. To!!!
(se prekriža jezno, hitro)

PHOBOS Hahaha, zdaj si se že trikrat. Boš ziher šel v nebesa.

DEIMOS A se lahko za trenutek malo zresniš?

PHOBOS Težko.

DEIMOS Kaj bova z njim mi povej.

PHOBOS (se spomni na SKINERJA)
Z njim?

DEIMOS Ja.

PHOBOS Jaz bi se malo poigral z njim.

DEIMOS Kaj bi pa naredil?

PHOBOS (se nasloni na SKINERJA)
Vprašal bi ga rad, česa ga je strah.

DEIMOS Pa ga vprašaj.

PHOBOS (se mu zadere na uho)
Ej! Česa te je strah?

DEIMOS Ne tako.

PHOBOS Kako pa?

DEIMOS Kot mama svojemu dojenčku. Kot volk svoji žrtvi.

PHOBOS Kako pa to paše skupaj?

DEIMOS (se nasloni ob SKINERJA in mu začne šepetati v uho v sladko groznem glasu)
Aleš. Aleeeeš.

SKINER Kaj? Kdo je?
(PHOBOS zagrabi SKINERJA, za eno roko, DEIMOS za drugo in ga vstaneta. SKINER ju čuti, sliši, a vidi ju ne)

DEIMOS Aleš, čas je.

PHOBOS Čas je, da greš.

SKINER (Visi na njunih rokah, predan usodi)
Kam? Kam naj grem? Nimam nikamor.

PHOBOS Skozi steno, skozi zrak, v praznino.

SKINER Kako naj ji povem kdo sem v resnici?

PHOBOS Resnica je zelo enostavna.

SKINER Ko pa še sam ne vem.

DEIMOS Kar povej.

SKINER Ko pa še sam ne razumem.

DEIMOS Ti bo pasalo.

SKINER (SKINER začne stati na lastnih nogah, PHOBOS in DEIMOS ga še držita, ampak ne sloni več na njunih rokah)
Ja! Res je! Ujet sem! V tem kurčevem stanovanju! Na živce si grem. Rad bi si strgal srce iz prsnega koša!

DEIMOS Daj no, meni je to too much!
(DEIMOS spusti SKINERJA in začne hoditi nazaj.
SKINER pogleda proti dvorani)

SKINER In tam spodaj, med ljudmi?

PHOBOS (PHOBOS tudi spusti roko in gre za DEIMOSOM)
Pa ravno se je začelo!

SKINER Ki me gledajo!

TRETJA FAZA: SPREJETJEF: OMEGA

SKINER ima znova v rokah puško, slušalke na glavi in je zatopljen v igro. Kot da se ne bi nič zgodilo. Vstopi ZOJA. SKINER je ne vidi in ne sliši. Drugačna je. Previdna, resna. Kot bi prišla na obisk k pacientu v umobolnico.

ZOJA Živjo Aleš.
(mu stopi na pot)
Živjo Aleš!

SKINER (spusti slušalke)
Zoja.

ZOJA Kaj počneš?

SKINER Malo igram.

ZOJA Se ti lahko pridružim?

SKINER V igri?

ZOJA Ja.

SKINER Ja... Prav.
(ji poda puško)
Ampak glej, da ne crkneš.

ZOJA Crkavajo živali.

SKINER Ja. Ljudje pa životarimo.
(da slušalke nazaj na glavo=
Kako ti bo ime?

ZOJA Ime?

SKINER V igri.

ZOJA A mi mora biti drugače ime?

SKINER Ponavadi si daš nek vzdevek. Nickname.
(ZOJA naperi s puško proti dvorani)

ZOJA Kakšen je pa tvoj?

SKINER Jaz sem Alfa.

ZOJA Alfa?

SKINER Ja. Alfa, Bravo, Čarli? Vojaške kode pač.

ZOJA Alfa... Zakaj me to ime ne preseneča.

SKINER Jebiga, dobra roba se--

ZOJA --se rada pokvari.

SKINER No, kako ti bo ime?

ZOJA Ja, če si ti Alfa, bom jaz Omega. Začetek in konec.

SKINER Konec?

ZOJA (se obrne s puško proti njemu)
Ker sem te prišla rešit. Ali pa ubit. Se še nisem odločila.

SKINER Zoja, ne igraš se prav. Midva sva tim, sovražnik je spodaj na jasi.

ZOJA (jezno)
Zakaj mi nisi povedal?

SKINER (se zresni)
Ne vem o čem govoriš.

ZOJA Veš! Zakaj mi nisi povedal?

SKINER Hočem, da greš.
 ZOJA Nikamor ne grem.
 SKINER Prosim, da greš. Hočem biti sam.
 ZOJA (mu povleče slušalke z glave)
 Nikamor ne grem, si me slišal?
 (SKINER obnemi, gleda v tla)
 Lovro mi je rekel, da ne moreš čez most...
 SKINER (izdihne, dolgo je tiho, nato počasi začne)
 Ja. Ne morem čez most. Lahko grem do tržnice. Gor do gradu.
 (v sramoti nadaljuje)
 Ampak ne morem pa čez most... Panika me zagrabi.
 (pogleda še bolj v tla)
 Strah me je.
 ZOJA Pa ne moreš tega... premagat?
 SKINER Večkrat sem probal... Nazadnje, takrat do moderne.
 Pa ne gre. Ne zmorem... Ne znam.
 ZOJA Odgnal si me, Skinner. Zakaj si me odgnal?
 SKINER Zmešan sem pač, saj vidiš, da sem zmešan.
 ZOJA Skinner, vsi smo zmešani. Vsak na svoj način.
 SKINER Pa ne tako hudo kot jaz.
 (ZOJA gre do njega in ga poljubi na čelo)
 ZOJA Jaz očitno že.
 SKINER Očitno res.
 (jo objame, nato poljubi na ustnice. Nato pa ukrade njeno puško iz roke in z obema nameri vanjo)
 Tako, gospodična Omega.
 ZOJA Ej!
 SKINER Gremo!
 ZOJA (se nasmehne)
 Kam me peljete gospod vojak?
 SKINER Na vrh griča nad tem stanovanjem.
 ZOJA Do gradu?
 SKINER Tam imamo odlično lokacijo z razgledom nad celim mestom, kjer smo včasih takšne babnice žgali.
 ZOJA Gospod vojak. A je to slučajno nespodobno povabilo?
 SKINER Mogoče. Ajmo.
 (se odpravita)
 Če bom pa slučajno omedlel pa upam, da me boste zvekli nazaj v tole mojo luknjo.
 ZOJA Ali to, ali vas bom pa izkoristila za svoje namene.
 (odide in ga povabi za seboj)
 SKINER Še bolje.
 (na odhodu, da slušalke nazaj na glavo)
 Alfa pripravljen.
 (in odide ven)

(MODRINA)

X6: IZDIH

DEIMOS pride v dnevno sobo, se razgleda naokoli in pograbi kaktus ter se z njim usede na tla. Z prsti začne navidezno rezati konice kaktusa, kot bi obdeloval bonsai drevo.

DEIMOS V bistvu niti ni tako hudo. Samo navaditi se moraš, da si lahko pri miru. Važno da veš, da ladja vseeno pluje v pravo smer.
(striže kaktus)
Vdih.
(vdihne globoko, meditativno. Obraz spokojen)
In izdih.
(izdihne. Obreže kaktus. Obraz spokojen, ampak nekaj mu vseeno ne paše. Se spet zresni)
Vdih.
(vdihne, še močneje, češ, to bo pomagalo. Zadržuje sapo, kot da je tekmovanje)
In izdih.
(izdihne sapo. Naredi spokojen fris, reže kaktus, ampak spodaj se kuha njegov nemir)
Vdih.
(vdihne sapo, tokrat že, kot da se bo potapljal. Čisto rdeč v obraz, zadržuje, samo še malo pa bo našel notranji mir)
In izdih...
(pihne ven, popizdi, odmakne kaktus od sebe)
Pa pizda no, to je totalno brez-ve-ze! Phobos, to ne pomaga! Phobos? Kje si spet?
(zagrabi ga panika)
Phobos, kje si? Kje si???

PHOBOS (priteče gor. Ima Skinnerjeve slušalke okoli vratu)
Kaj je, no!?

DEIMOS (panično)
Kje si bil?

PHOBOS Gledal sem, kako se mečkata.

DEIMOS (panično)
Kdo? Kdo se mečka?

PHOBOS Pa tista dva no, ko smo vsi vedeli, da bosta skup na koncu. Hepiend pa to?

DEIMOS Ne it stran. Prosim te, ne it stran.

PHOBOS Evo, saj sem že tukaj no.

DEIMOS (skoraj v joku)
Strah me rata.

PHOBOS Sem že tukaj, no. Evo me.

DEIMOS Kaj misliš, da je narobe z mano?

PHOBOS (si da slušalke gor in s kablom tipa po DEIMOSU kot s stetoskopom)
Panika te grabi?

DEIMOS Ja.

PHOBOS Vrtil se ti?

DEIMOS Ja. Včasih.

PHOBOS Pa si probal dihat.

DEIMOS Skoz probavam. Ampak ne pomaga. Nimam pljuč!

PHOBOS (sname slušalke)

Aha, razumem.

DEIMOS Kaj razumeš?

PHOBOS Da ti ni pomoči. Pa meni tudi ne.

DEIMOS Aja?

PHOBOS (odloži slušalke na kaktusu, da visijo, kot na glavi človeka)

Ja. Če ne moreš dihat, pol je najboljše, da kar umreš.

DEIMOS (se začne jeziti)

Pa ti za mano ne?

PHOBOS Ja, recimo.

DEIMOS (besen)

Da boš spet ponavljal, a?

PHOBOS Kaj?

DEIMOS Če bom jaz umrl, hočem zagotovilo s tvoje strani, da ti ne boš.

PHOBOS Pa dobro no, a zdaj bom pa jaz moral tole...

(pokaže na publiko)

... celo večnost prenašati samo zato ker si ti zadnje čase malo depresiven?

DEIMOS Depresija ni smešna!

PHOBOS Seveda je smešna.

DEIMOS No, mislim, je, ampak ne smemo se norčevati iz nje.

PHOBOS Midva se lahko norčujeva iz česar koli hočeva.

DEIMOS Res?

PHOBOS Ja. Recimo tisti vici o dojenčkih v smetnjakih?

DEIMOS (se razveseli)

Ja?

PHOBOS (vidi, da ga DEIMOS čaka)

No, ne bom jih povedal, ker ni moj stil. Ampak lahko bi jih pa povedal, če bi hotel.

DEIMOS (razočaran)

Ma, ja. Ne upaš.

PHOBOS Ne, da ne upam. Ni. Moj. Stil.

DEIMOS Itak, ja. Ne upaš.

PHOBOS Samo zato, ker si ti neotesan prostak brez okusa za estetiko, še ne pomeni, da sem jaz tudi.

DEIMOS Ne upaš.

PHOBOS (našteva)

Vulgaren. Otročji.

DEIMOS (kot otrok)

Ne upaš, ne upaš, ne upaš!

PHOBOS A nisi bil ti še malo prej depresiven?

DEIMOS (se zresni)

Aja, pa res.

PHOBOS In nekonsistenten, evo.

DEIMOS A se res mečkata?
 PHOBOS To sta se prej. Kaj pa zdaj počneta pa ne vem.
 DEIMOS Mhm, mhm...
 (pogleduje nazaj, zelo zavzeto)
 PHOBOS Kaj?
 DEIMOS (se zresni)
 Nič, nič.
 PHOBOS A bi šel pogledat, a?
 DEIMOS (nedolžno)
 Samo če ti hočeš.
 PHOBOS Ti hočeš.
 DEIMOS Ne. Ti hočeš.
 PHOBOS Itak da hočem. Jaz hočem, ti hočeš, ma vsi hočemo.
 DEIMOS No, dej, greva.
 PHOBOS (ga ustavi)
 Samo, da si ga ne boš potem spet za kaktusom.
 DEIMOS (se spreneveda)
 Kaj?
 PHOBOS Dobro veš kaj!
 DEIMOS (popizdi)
 Enkrat! Enkrat se je to zgodilo!!
 PHOBOS Enkrat preveč.
 (odhajata)
 DEIMOS Sploh pa midva itak nimava spolovil, no.
 PHOBOS Seveda, ja. Metaforično si si ga.
 (odide v smehu in simulira drkanje. DEIMOS ostane za trenutek)
 DEIMOS Enkrat.
 (na odhodu)
 Metaforično.
 (na odru ostane kaktus s slušalkami na glavi)

(MODRINA izginja.
 Kaktus ostaja še nekaj časa osvetljen.
 Čez čas pade TEMA)

(KONEC)